

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (شروع) دَا اَللّٰہ پہ نَوْم چہ لوئے مہربان دیر یا رحم کو کونکے پہ دے کئے ۱۱۳ اینونہ او دے رکھ کئے

شروع کو دے دَا اَللّٰہ پہ نَوْم چہ لوئے مہربان دیر یا رحم کو کونکے

قَتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ۱ مایا تہم

نزدے شو | خلقتہ | حساب ددوی | اودوی | پہ غفلت کئے | مخر او نکی دی | نہ راخی دوی | خلقتہ ددوی (دعلو د) حساب (وقت) رانزدے شو اودوی پہ غفلت کئے (پراختہ) مخر او نکی دوی

مِنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَعَوْهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۲

میں نصیحت | ددوی رب لطفہ | نوے | مکر | دوی آوری ہفہ | اودوی | لوے کوی | تہ چہ ددوی درب لہ طرف تہ نوے نصیحت دای نو دوی آوری مکر داسے لکھ چہ دوی پہ لو بو اختہ وی

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ ۳ وَ اسْرُوا النّٰجِيْنَ ۴ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا ۵ اَهْلَ

غافلہ (دی) | زہونہ ددوی | او | پہ پتہ کوی | سازشونہ | ہفہ خلق چہ | ظالمان دی | پتہ نہ دے | ددوی زہونہ غافلہ دی او دا ظالمان پتہ پتہ مشورے کوی | چہ دا خوہم

هٰذَا ۶ الْاَبَشَرُ ۷ مِثْلَكُمْ ۸ اَفْتَاتُوْنَ السّٰحِرَ ۹ وَ اَنْتُمْ تَبْصُرُوْنَ ۱۰

ہا | مکر بنیاد دے | پہ شان ستاسو | پس آیا راخی تاسو | جادوتہ | او | تاسو | دینی | ستاسو پہ شان بو سرے دے نو آیا تاسو د جادو پہ دے خبرو پے خئی سرہ دے چہ پہ سترگو بنی گوری

قُلْ رَبِّيْ يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ

دوئل پیغمبر | زمارب | پوہیری | پہ ہرہ خبرہ | پہ آسمان کئے | او زمکہ (کئے) | او ہفہ پیغمبر وئیل چہ زمارب د آسمان او زمکہ پہ ہرہ خبرہ بانڈ پوہیری | او ہفہ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۱۱ بَلْ قَالُوْٓا۟ اَضَعَتْ اَهْلَامُ بَلْ اَفْتَرٰهُ

آوردینکے | پوہہ دے | بلکہ | دوی دای | خیالات دی | دخبونو | بلکہ | لہ ٹانہ تے تے دے | ہرہ آوری پہ ہرہ پوہہ دے | بلکہ دوی (خو) وائی چہ دا (قرآن) خئے گہو دخبونہ دی | بلکہ (پیغمبر) دمانہ

بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ۱۲ فَلْيَا۟تِنَا۟ بآيَةٍ ۱۳ كَمَا۟ اَرْسَلْنَا۟ الْاَوَّلُوْنَ ۱۴

بلکہ | دے شاعر دے | پس دے راوے مونز تہ | ختہ نخبنہ | لکھ ٹنکھ چہ راہی شوی دوچہ ہفہ | وودوسی پیغمبران جو کہے دے بلکہ دے یوشاعر ک | نو دے لہ پکار دی چہ ختہ دے نخبنہ مونز راوے لکھ ٹنکھ چہ پیکر خانی رسولان راہی

مَا۟ اٰمَنْتَ قَبْلَهُمْ ۱۵ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا۟ اَفْهُمْ يَوْمُنُوْنَ ۱۶

نہ وورا دے ایمان اوہانڈ لہ دوی نہ | ہیٹہ بو کلی | چہ ہلاک کوی دے مونز ہفوی | پس آیا دوی بہ | ایمان راوے شوی وو | ددوی وہانڈی ہم دے کو مو کلو خلق چہ مونز ہلاک کوی ہفوی خواہا راوے نہ وو نو آیا داخل بہ ایمان راوے ختہ

وَمَا۟ اَرْسَلْنَا۟ قَبْلَكَ۟ اِلَّا رِجَالًا۟ نُّوْحِيۡ اِلَيْهِمْۙ فَسَلُّوْٓا۟ اَهْلَ الذِّكْرِ

وہانڈی راہی پیغمبران | وہانڈ لہ تانہ | مکر سری | چہ وی پہ لہ مونز | ہفوی نہ | پس پیوس وکری | دے علم وائونہ | لہ تانہ وہانڈ مونز ہم سری پیغمبران جو کہی راہی دی کومتہ چہ یہ مونز وی لہ لہ کھ چہ تاسو پہ دے خبرہ



اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَمَا جَعَلْنَهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُوْنَ الطَّعَامَ

کہ چہرے تاسو | نہ پوہیدری | اوندہ ووجہ کہے مونہ دھوئ | داسے جسم | چہ نہ بہے خود | طعام

نہ پوہیدری نو ذل علم والو نہ پیوس وکری۔ اومونہ دجے نیانوداسے بدن نہ نہ ووجہ کہی چہ کئی خوراکونہ وندہ

وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۝ ثُمَّ صَدَقْنَهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَهُم

اوندہ | دوی و | ہمیشہ اوسید وکی | بیا | رشتیہ کہے مونہ دوی سرہ | وعدہ | پس نجات وکر و مونہ وونہ

کوی اوندہ ہمیشہ هغوی ژوندی پاتے شوی دی بیا مونہ هغوی سرہ خیلہ وعدہ رشتیا کہے نو هغوی له او رسور

وَمَنْ نَّشَاءُ وَاهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ۝ لَقَدْ اَنْزَلْنَا

اوهغه چاتہ | چہ غوبتل مونہ | او هلاک کرل مونہ | حد نہ تیرید وکی | بیشک | نازل کرے مونہ

چالہ چہ موغوبتل مونہ نجات وکر و او حد نہ تیرید وکی مو هلاک کرل (له خلفوا) مونہ پہ تاسو یو کتاب

اَلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۝ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝

ستاسو طرفتہ | یو کتاب (ذکران) | چہ ہفے کتے | ستاسو ذکر دے | پس آیا تاسو نہ پوہیدری

(ذکران) نازل کرے دے پہ کوم کتے چہ تاسو پارہ نصیحت دے، نو آیا تاسو پوہیدری نہ

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً ۝ وَاَنْشَاْنَا

او ویر | برباد کرل مونہ | کلی | چہ ووهغوی ظالمان | او بید کرل مونہ

او مونہ داسے ویر کلی تیاہ کرل چہ د هفے خلق ظالمان ووهغوی نہ

بَعْدَهَا قَوْمًا ۝ اٰخِرِينَ ۝ فَلَمَّا اَحْسَوْا بِاَسَآءِ

پس له هفے نہ | قومونہ | نور | پس هرکله چہ | دوی محسوس کرد | زمونہ عذاب

پس مویوبل قوم را پیدا کرد، نو هرکله چہ هغوی زمونہ عذاب ولیدلو

اِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُوْنَ ۝ لَا تَرْكُضُوْا وَاَرْجِعُوْا اِلٰی

ناکمانہ بہ دوی | له هفے هفے نہ | تبتیدل | مہ تبتی | او واپس شئ | پہ طرف

نو ذ هفے کلی نہ پہ تبتتہ شروع شول (اوس) مہ تبتی او کوم نعتونہ چہ تاسو نہ درکے

مَا اُتِرْتُمْ فِيْهِ وَمَسَكِنَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُوْنَ ۝ قَالُوْا

د هفے (سامن) | چہ عیش بہ کول تاسو پہ هفے کتے | او خپلو کورونو نہ | شاید چہ تاسو نہ | پیوس وشی | دوی وویل

شوی ووهفے نہ او خپلو کورونو نہ طرفتہ واپس را شئی شاید چہ تاسو نہ هفے پیوس وشی ؟ هغوی وویل

يٰوَيْلَکَآ اِنَّا کُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝ فَمَا زَالَتْ تِلْکَ دَعْوُهُمْ حَتّٰی

هائے افسوس! | بیشک ووهمونہ | ظالمان | پس ہمیشہ دے | ہم دا | چہ ددوی | تردے چہ

چہ افسوس! | بیشک ہم مونہ ظالمان ووهغوی نہ | نو لکیا ووهم دے دے چہ ووهغوی تردے چہ هغوی

جَعَلْنَهُمْ حَصِيْدًا خٰمِدِيْنَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ

کرل مونہ دوی | پہ شان ذکر شوی فصل | او پہ شان دمر اور | اوندہ دے پید کرے مونہ | آسمان

مو دیریل شوی فصل او دمر اور پہ شان کرل۔ اومونہ آسمان او زمکه او هفے چہ



وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعَيْنٌ ﴿١٦﴾ لَوَارِدًا أَنْ تَتَّخِذَ

ادزمکه | اوڅه | ډډه په مينه کيږي | لوبه | که چرې غوښتلې موږ | چه جوړه ډکړو  
ډډه په مينه کيږي دې لوبه تماشه موند ده جوړه کړې. که چرې موږ لوبه تماشه جوړول

لَهُمْ لَا تَخَذْنَهُ مِنْ لَدُنَّا ۚ إِنْ كُنَّا فَعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ

لوبه | نوڅا بيه موږ جوړه کړو هغه | له خپل ځان نه | که چرې | ووموږه | کوونکي | بلکه  
نو هم ډخپل ځان نه به موجوده کړې وې که موږ څا مخا دا سې کولې. بلکه

تَقْدِيفٍ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ

موږ غورځوو | حق | په باطل باندې | پس هغه ډډه سرماټوي | پس ټکها نه هغه | ورک شي  
موږ څو حق ډ باطل ډ پاسه وروځو | نو هغه ډ هغه سرماټوي نو هغه (باطل) ورک شي

وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ

و تاسوله | هلاکت ده | له هغه څه نه | چه تاسو ئې بيانوي | او هم ډډه دې څوک چه | په آسمانو نو کيږي  
وڅه چه تاسو دروغ بيانوي هغه تاسو ډ پاره بربادي ده او په آسمانو نو ادزمکه کيږي چه څه دې ټول ډ

وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾

وزمکه کيږي دې | ادڅوک چه | ډډه سره دې | سرکشي نه کوي | ډډه له عبادت نه | او نه ستړي کيږي  
هغه دې او کوي (خپيښه) چه هغه سره دې، نه ډ هغه ډ عبادت نه سرکشي کوي او نه ستړي کيږي

يَسْتَحْسِرُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا

هغوي تسيم واي | شپه | او ورځ | سستې نه کوي | آيا | دوي نيولي دي  
ورځ او شپه ډ الله تعالي تسيم کوي او سستې بالکل نه کوي. آيا دې خلق ډ زمکه په مخ

الِهَةَ مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا

(نور) معبودان | له زمکه نه | (چه) دوي | به بيا ژوندي کوي دوي | که چرې وې | په دې کيږي  
دا سې څيزونه معبودان نيولي دي چه څوک راپيدا کولې شي ؟ که چرې په زمکه او آسمان کيږي

أَلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَرْشِ

(نور) معبودان | سبيوا ډ الله نه | نو دواړه (زمکه او آسمان) به تبا ه شوي دوي | پس پاک ډ | الله | مالک | ډ عرش  
ډ الله تعالي نه سبيوا نور معبود دوي نو دواړه به تبا ه شوي وو، نو کوي خبرې چه خلق ډ هغه په حقله بيا نوي

عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾

له هغه څه نه | چه دوي ئې بيانوي | ټيوس به نه شي کيږي | له دغه نه | څه چه وکړي | او هم له دوي | په ټيوس کيږي شي  
ډ عرش مالک الله تعالي ډ هغه نه پاک ډ. هغه چه هغه کوي نو پښتنه ترڅه نه شي کيږي او ډ خلقونه به ټيوس پښتنه کيږي

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا قُلْ هَاتُوا

آيا | دوي نيولي دي | ډ الله نه سبيوا | (نور) معبودان | ووايه | راوېږي تاسو  
آيا دوي ډ الله تعالي نه سبيوا (ځان له) نور معبودان راپيدا کړي دي ؟ ته ووايه چه تاسو خپل بودليل



بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِّن مَّعْبِيٍّ وَذِكْرٌ مِّن قَبْلِي

خیل دلیل | هم دا | ذکر دے | دھنچاچہ | ماسرہ دی | او ذکر دے | دھنچاچہ | او پانہ لہ مانہ وو  
خودا حکمت کئی ، دا دھن خلقو ذکر دے چہ ماسرہ دی ، او دھن کوکوم چہ لہ مانہ وپانہ وو

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ

بلکہ | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہییری | پہ حق | پس دوی | مخ اروئی دی  
خو پہ دوی کینے اکثر خلق پہ حق خبرہ نہ پوہییری نو (حکمہ) دھن نہ مخ مگر عوی

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي

اونہ دے لیبرے مونہ | لہ تانہ وپانہ | خوک | رسول | مگر | مونہ پہ وئی کولہ  
او مونہ لہ تانہ وپانہ ہی شکلہ داسے یو رسول نہ دے لیبرے چہ ہفتہ تہ مو دا وئی کولہ نہ

إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ

دھن طرفتہ | داچہ نشہ دے بل خوک معبود | سیوا زمانہ | پس عبادت کوئی زما | او دوی وائی | نیولے دے  
وی چہ زما نہ سیوا بل معبود نشہ نو صرف ہم زما عبادت کوئی - او دوی وائی چہ رحمن

الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ۝

رحمن | اولاد | ہفتہ پاک دے | بلکہ | بندگان دی | عزمتند  
(خدا سہ) اولاد نیولے دے حال دا چہ ہفتہ دیکہ نیک دے ، بلکہ (فرشتہ خو) دھن دیر عزمتند بندگان دی

لَا يَسْقُونَهُ ۖ يَأْتِيهِم بِالْقَوْلِ وَأَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ۝ يَعْلَمُ

نہ وپانہ کیری دگولہ دہ نہ | پہ ہی خبرہ کینے | او دوی | پہ حکم دھن | عمل کوئی | ہفتہ پوہییری  
دھن نہ وپانہ خبرہ قدر نہ شی کولے او دھن پہ حکم پورہ پورہ عمل کوئی - ہفتہ تہ معلوم

مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا

پہ ہفتہ تہ | چہ پہ وپانہ ددوی دی | او پہ ہفتہ چہ ددوی وروستودی | او سفارش بہ نہ کوئی | مگر  
ہر شہ چہ ددو پہ وپانہ دی ، او ہر شہ تیرے نہ شاتہ دی او ہفتی دچا سفارش ہم نہ شی کولے

لِمَن ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّن خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۝

ہفتہ چا دپارہ چہ | ہفتہ پڑا رضی شہ دے | او دوی | دھن دوبرے نہ | ویرید وئی دی -  
سیوا دھن چا نہ دچا نہ چہ اللہ تعالیٰ رضی دی او ہفتی قول داللہ دھیت نہ ہمیشہ پہ ویرہ وی

وَمَن يَّقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِّن دُونِهِ فَذَلِك

او شوک چہ | وائی | لہ دوی نہ | چہ بیشک نہ | معبودیم | دھن نہ سیوا | پس داسے لہ پہ  
او پہ دوی کینے چہ شوک داسے دوائی چہ دھن نہ سیوا زہ معبودیم نو ہفتہ لہ بہ مونہ

يُجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذَلِكَ نُجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا

مونہ سزا ورکو | ددو زخ | ہم دغہ شان | مونہ سزا ورکو | ظالماتہ | آیانہ دی کتلی  
ددو زخ سزا ورکو ، مونہ ظالماتہ ہم دغہ شان سزا ورکو - آیا کافر اتہ داغہ



الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا

معه خلقوچہ | کافران دی | چہ | آسمان | او زمکہ | دو

معلومہ نہ دے ، چہ آسمانوںہ او زمکہ پہ خیل میںہ کہے ملاؤ دو ،

رَقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ

ملاؤ شوی | بیا جڈا جڈا کرل مونڈ دواہ | او پیداکر مونڈ | لہ او بونہ | ہر خیز | ژوندے

بیا مونڈ ہفہ جڈا جڈا کرل ۔ او مونڈ د او بونہ ہر ژوندے خیز را پیداکرے دے ۔

أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ

پس آیا دوی ایمان نہ راوہی | او پیداکرل مونڈ | بہ زمکہ کہے | غرنہ | چہ | چرتہ تپتہ رنہ | شہ

نہ آیا دوی ایمان نہ راوہی ۔ او مونڈ بہ زمکہ کہے غرونہ جوہ کرل دپارہ ددے چہ ہفہ بہ دوی

بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۖ

بہ دوی | او جوہ کرے مونڈ | بہ کہے | ارتے | لاسے | دپارہ د کہے دوی | لاسییا موی ۔

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ۖ

او جوہ کر مونڈ | آسمان | یو چمت | محفوظ | او دوی | ددے د مخبونہ | مخاؤ و نکدی

او مونڈ آسمان یو محفوظ چمت جوہ کر و بہ د باندہ ہم دوی آسمانی | مخبے | بہ خاطر کہے نہ راوی

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ فِي

اومہ ہفہ د چاہہ | پیداکرلہ | شبہ | اودرخ | اونور | اوسپوہ مئی | ہریو

اولہ تعالیٰ ہفہ ذات دے چہ شبہ اودرخ اونور اوسپوہ مئی لے پیداکری دی ، ہریو بہ

فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۖ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ

بہ آسمان کہے | لامبودھی | اونہ دے ورکے مونڈ | ہفہ یو بنیام تہ | لہ تانہ وراہی | ہمیشہ والے

خبلہ خبلہ دائرہ کہے لامبودھی ، او مونڈ لہ تانہ وراہی ہم شوک بشر د ہمیشہ پاتے کید نہ دپارہ د جوہ کر

أَفَلَا يَنْفَكُ مِنْهُمْ الْخُلْدُ ۖ قُلْ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۚ

پس آیا کہہ پھر | وفات شے تہ | نودوی | ہمیشہ پاتے کید و نکدی | ہریو نفس | خلونکے د | مزکہ | مزکہ

نہ آیا کہ تہ وفات شوے نو داخلہ بہ دلہ ہمیشہ پاتے شہ ؟ ہریو نفس لہ بہ مزکہ مزکہ خلوی

وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۖ وَإِذَا

او مونڈ آزمایو تاسو | بہ سختی | او بہ آسوکئی | بہ طریقہ امتحان | او مونڈ طرف تہ | بہ بیوتہ را کرلے شہ | اوہ کہہ چہ

او مونڈ بہ طورہ امتحان تاسو بہ سختی او راحت سرہ آزمایو او مونڈ اہر تہ بہ تاسو قول را بستہ کیری | اوہ کہہ

رَاكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا

دوینی تا | ہفہ خلق چہ | کافران دی | نونہ کوی دوی تاسرہ | مکر مذاق | آیا ہم دا دے

چہ دا کافران تا دوینی نو نورخہ نہ خوتو تہ دپوسے شروع کری ، چہ آیا دا ہفہ



الَّذِي يَذْكُرُ الْهَتَكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنُ هُمْ كَفَرُونَ ﴿٣٨﴾

هغه کس | چه ذکر کوی | ستاسو د معبود ؟ | او هغه (خو) | ذکر | د رحمن نه | منکر دی  
(سکه) | چه ستاسو د معبودانو ذکر (په بدی) کوی | او حال دا چه دوی په خپله د رحمان د یاد نه انکار کوی

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ سَأَوْرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٩﴾

پیدا شو | انسان | له تندۍ نه | د پر زړه زده و ښایم تاسو ته | خپله | نجینه | پس تاسو مونږ نه د تندۍ مطالبه کوی  
د انسان په پیدا او ښت کې تندۍ ایښوې شوې ده | زه به د پر زړه تاسو ته خپله | نجینه | وښایم | پس تاسو تندۍ مه کوی

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾

او دوی وايي | کله به وی | دا | وعده | که چیرې | یثی تاسو رښتیني ؟  
او دوی وايي | چه دا وعده به کله پوره کیږي که تاسو رښتیني یثی ؟

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهُمْ

کاش ! چه پوهه شی | هغه خلکو چه | کافران دي | هغه وخت چه | نه به شی لرې کولې دوی | له مخونو خپلونه  
کاش ! منکرانو ته هغه وخت معلوم وې چه دوی به نه د خپلو مخونو نه اور منع کولې

النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يَنْصَرُونَ ﴿٤١﴾

اور | اونه | له شاگانو خپلونه | اونه به دوی ته | مدد ورکولې شی | بلکه  
شی ، اونه له خپلو شاگانو نه اونه به ورته هیڅ قسم له امداد رسیده شي نورڅه

تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا

را په شی په دوی | ناگهانه | چه هغه به دوی وارخطا کړي | پس دوی به طاقت نه شي کولې | د دفع کوونکې اونه  
نه خودغه (اور) به پرې ناگهانه راشي | او دوی به حیرانه کړي ، نو بیان به هغه راوړې | لرې کولې شي اونه به

هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ

به دوی له | مهلت ورکولې شي | او یقیناً تېږې وشوې | د پیغمبرانو سره | له تاته وړاندې  
و تر (د توبې ایستلو) مهلت ورکولې شي - اوله تاته وړاندې هم د پیغمبرانو سره تېږې شوې - دی

فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَهِ

پس راپریوتلو | په هغه کسانو چه | خدا اگلې به کولې | له دوی نه | هغه (عذاب) | په کوم پورې چه  
نو چا چه درپور ې خدا اگلې کولې د هغوی نه هم هغه عذاب راتاؤ شو | په کوم پورې چه به

يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ مَنْ يَكْلُوكُم بَالِيلٍ وَالتَّهَارِ

دوی خدا اگلې کولې | دوايه | څوک | حفاظت کوی ستاسو | د شپې | او د ورځې  
هغوی خنډل - (پېغمبره ! ) ورته دوايه چه د رحمن (د عذاب) نه څوک ستاسو شپې او ورځې

مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٤﴾

(له عذاب) د رحمان نه | بلکه | دوی | د خپل رب له ذکر نه | مخونه اړولی دي -  
حفاظت کوی (که هغه وغواړي) خبره داده چه دوی د خپل رب د یاد نه مخونه اړوی



أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ

يا دودی | دنوس | معبودان دی | چه ددوی حفاظت کوی | سیوا زمونږ نه؟ | دوی نه شی کولے

نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنْكُمْ يُصْحَبُونَ ﴿۳۳﴾ بَلْ

مدد | دخیل خان | اونه به ددوی | زمونږ له طرف نه | ملګرتیا کولے شی | بلکه

مداد هم نه شی کولے | اونه زمونږ په مقابله کي بل څوک د هغوی ملګرتیا کولے شی - مونږ

مَتَعْنَا هَؤُلَاءِ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ

مونږ سامان د ژوند | ورکړو | دوی ته | او ددوی پلارانوته | تر دے چه | اوږد شوه | په دوی باند

دوی او ددوی پلار نيکه له ددنیا نعمتونه ورکړل ، تر دے چه په دوی باند یوه اوږده

عمر

موده د عمر | پس ایا دوی نه گوري | چه مونږ راځو | زمکه ته | چه کموؤ مونږ دا

موده تیره شوه ، ایا دوی نه گوري چه مونږ (ددوی ذبیح لاند) زمکه (د مسلمانانو په فتح خانوسره) د هر طرف

مِنْ أَرْطَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۳۴﴾ قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ

د دے له طرفونو نه | پس ایا دوی | غالب کیدونکي دی | ووايه | بیشکه | زه ویروم تاسو

نه راټنکوؤ ، نو ایا اوس هم دوی غلبه بیا موندلے شی؟ (پيغمبر!) نه ورته ووايه چه زه خواتاسو صوف دوی

بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمُ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذِرُونَ ﴿۳۵﴾

د وحي په ذریعې | اونه اوری | کانږه | بلنه | هرکله چه دوی وپیرولے شی

په ذریعې د الله دنا فرمانی نه ویروم او کانږه چه څه وخت وپیرولے شی نو دوی خوهو او اذنه اوری

وَلَيْنَ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ

او که چیرے | د رسیږی دوی ته | یوه چپه | د عذاب | ستاږب | نو دوی به ضرور وای

اَوَكَمْ جِئَ سِتَارَبْ لَهْ طَرَفْ نَهْ دَوِي تَهْ دَعَذَابِ يَوْهْ چپه راشی ، نو دوی وای

يُؤَيَّلِنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۳۶﴾ وَ نَضَعُ الْمَوَازِينَ

اے یډبختی زمونږ! | بیشکه دو مونږه | ظالمان | او | مونږ به کیږدو | تله

هله زمونږه یدبختی! | بیشکه چه مونږ به په ځانونو ظلم کوو ، او مونږ به د قیامت په ورځ د

الْقِسْطِ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا

د انصاف | په ورځ | د قیامت | پس ظلم به نه شی کولے | په هیڅ کس | د هیڅ شیز

انصاف تله کیږدو - نو په چا به ذره هم ظلم نه شی کولے

وَأَنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا

او که چیرے | دی د عمل | په مقدار | د دانے | د اوری (هم) | نو مونږ به راډرو | هغه

او که (د چا عمل) د اوری د دانے هومره وړوکه وی نو هم به لے راډړاند کړو



وَكُنِيَ رِبًّا حَسِيْنًا ۝ وَلَقَدْ اَتَيْنَا مُوسٰى وَهٰرُونَ

او کافی یو | مونڊه | حساب کوونکی | اوبیشک | ورکړه دو مونږ | موسیٰ | او هارون |  
او حساب اخستوله مونږ یوازې کافی یو . او مونږ موسیٰ او هارون ته (تورات) ورکړه

الْفُرْقَانِ وَضِيَاءٌ وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ

په حق او باطل کې فرق کوونکې (کتاب) | اورنډا | او | ذکر | پر هیڅ کارانو د پاره | کوم خلق چې  
چې په حق او باطل کې فرق کوونکې اورنډا ده او پر هیڅ کارانو د پاره نصیحت دے ، هغه خلقو د پاره

يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ

ویریدي | له خپل رب نه | بے لیدو | او دوی | له قیامت نه  
چې د خپل رب نه غائبانه ویریدی | او هغوی د قیامت نه هم ویرې

مُشْفِقُونَ ۝ وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ اَنْزَلْنَاهُ ۝ اَفَاَنْتُمْ

ویریدونکي دی | اودا (قرآن) | ذکر دے | برکت والا | چې مونږ نازل کړے دے | پس ایاسو  
کوی - اودا (قرآن) بابرکت نصیحت دے کوم چې مونږ نازل کړے دے نو ایاسو د

لَهُ مُنْكَرُونَ ۝ وَلَقَدْ اَتَيْنَا اِبْرٰهِيْمَ رُشْدًا

د دے نه | انکار کوونکی یی ؟ | اوبیشک | ورکړه دو مونږ | ابراهیم ته (هم) | د دے هدایت  
دے نه انکار کوئی ؟ او مونږ ابراهیم ته له دے نه وړاندې هدایت ورکړه

مِّنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهٖ عَلِيْمِيْنَ ۝ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ

له دے نه وړاندې | او مونږ وو | له دے نه | ښه واقف | هر کله چې | د دے وویل | خپل پلار  
وو | او مونږ له دے نه ښه واقف وو - هر کله چې د دے خپل پلار او خپل

وَ قَوْمِهٖ مَّا هٰذِهِ التَّمٰثِيْلُ الَّتِيْ

او | خپل قوم ته | څه دی دا | صورتونه | هغه چې  
قوم ته وویل چې دا څه (داهیات) شکلونه دی چې د دے د عبادت

اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُونَ ۝ قَالُوْا وَجَدْنَا اٰبَاءَنَا لَهَا

تاسو | په هغه | منجوران یی | دوی وویل | مونږ موندلی وو | خپل پلار نیکه | چې د هغه  
د پاره تاسو دیرے لگولی دی - هغوی ورته وویل چې مونږه خو خپل پلاران نیکونه د دوی په

عٰبِدِيْنَ ۝ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَ اٰبَاؤُكُمْ

عبادت کوونکي وو | د دے وویل | بیشک | وئ تاسو | او | ستاسو پلار نیکه  
عبادت کې اخته لیدلی دی - ابراهیم وویل چې تاسو او ستاسو پلاران نیکونه هم په څرگند

فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ قَالُوْا اِحْسَنْتَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ

په ځمراهی کې | ښکاره | دوی وویل | آیات او د دے مونږ ته | رښتینې خبره | یانه یی  
ځمراهی کې پراته وو - هغوی ورته وویل چې آیا تاسو مونږ ته حقه خبره راوړے دے که هغه



مِنَ اللَّعِينِينَ ۵۵ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ

له توفقو کوونکونه | ددو وویل | بلکه ستاسورب | رب دے | د اسمانونو

وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمُ

او | د زمک | کوم چه | پیدا کړل دوی | او | زه | په دے باندې

مِّنَ الشَّاهِدِينَ ۵۶ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ

له گواهانو نه بیم | او قسم په الله | چه زه به خامخا تدبیر وکړم | ستاسو د بتانو | پس له دے نه چه

تَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۵۷ فَجَعَلَهُمُ جُذَاًا إِلَّا كَبِيرًا

مخ وگرځوئې تاسو | شا کوونکي | پس کړل د هغه | تکړه تکړه | سبوا | د لویو (بت)

لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۵۸ قَالُوا مَنْ

ددوی | شاید چه دوی | د ددو طرف ته | رجوع وکړی - | دوی وویل | چا

فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْتَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۵۹ قَالُوا

کړه | دا کار | زموږ د معبودانوسره | بیشکه دے | د ظالمونو نه دے | دوی وویل

سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۶۰ قَالُوا

موږ اوریدلی | یو ځوان نه | چه ذکر کوی ددوی | چه د پیل شی | هغه ته | ابراهیم | دوی وویل

فَاتُوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۶۱

پس راولی | دے | دستر کوو وړاندې | د خلقو | شاید چه دوی | گواهی ورکړی

قَالُوا وَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتَا يَا إِبْرَاهِيمُ ۶۲ قَالَ بَلْ

دوی وویل | آبا هم تا | کړه دے | دا کار | زموږ د معبودانوسره | اے ابراهیم | ددو وویل (ته) بلکه

فَعَلَهُ ۖ كَبُرَ لَهُ هَذَا فَسَلُّوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ۶۳

دابه کړه وی | ددوی د لویو (بت) | پس تپوس وکړی له دوی | کړه | دوی خبره کوی

بَلْ كَذَّبَتْ ثَوْدًى ددوی دے لویو (بت) کړه دے کړه خبره کوی نو ددو غانه تپوس وکړه



فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۵۳﴾ ثُمَّ

پس رجوع وکړه دوی | خپلوځا نوته | بیا دوی وویل | بیشکه یی تاسو | ظالمان | بیا هرکله چه هغوی سوچ وکړو په خپل مینه کي نو وے وویل چه بیشکه هم تاسو بے انصافه یی . بیا هغوی (۵۳)

نَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿۵۴﴾

ښکته کړل دوی | سرونه خپل | بیشکه | ته پوهیدے | چه دابت | خبرے نه کوی شرم نه | خپل سرونه ښکته کړل (او وے وویل) چه تاسو څو معلومه ده چه دوی خبرے نه کوی

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا

وَيُضِرُّكُمْ ۚ أَيُّكُمْ لَا يُحِيطُ بِالشَّيْءِ الْمَعْنِيِّ عِنْدَ اللَّهِ ۚ اللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ ۚ اللَّهُ هُوَ أَكْثَرُ عَلَمًا ۖ

او نه زیان دررسوے شی تاسو | افسوس ده | په تاسو | او په هغه څه | چه تاسو عبادت کوی | سیوا | دالله او نه زیان درکولے شی . افسوس ده په تاسو او په هغو باند کومو چه تاسو دالله تعالی نه سیوا عبادت کوی

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۵۵﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

پس آیا تاسو عقل نه لرئ ؟ | دوی وویل | وسوزوئ | او مدد وکړئ | د خپلو معبودانو | که چرے یی تاسو آیا تاسو نه پوهیدئ ؟ | هغوی وویل چه که یی اور کيئ | وسوزوئ او د خپلو معبودانو عبادت وکړئ که تاسو څه کول

فَاعْلَمِينَ ﴿۵۶﴾ قُلْنَا يَنَّا كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿۵۷﴾

کوونکی | وویل مونږه | اے اوره ! | شه ته | یخ | او سلامتیا | په ابراهیم باند غواړئ . مونږ حکم وکړو چه اے اوره ! ته د ابراهیم د پاره یخ شه او بے ضرر شه .

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿۵۸﴾ وَنَجَّيْنَاهُ

او دوی اراده وکړه ده سر | د فریب | پس کړل مونږ دوی | ناکامه | او نجات وکړو مونږ ده ته او خلغو د هغه بدی و غوښتل | خو مونږ ورته د هغه خلق | ناکامه | او مونږ هغه او لوط دواړه

وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿۵۹﴾ وَوَهَبْنَا

اولوط ته | د هغه زمکه طرف ته | چه برکت ایښه و مونږ | په هغه کي | د پاره د عالمونو | او ورکړل مونږ بچ کوونکي داسه ملک ته چه مونږ د ټولے دنیا د خلغو د پاره برکتی کړے ده . او مونږ ابراهیم ته اسحاق

لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۚ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿۶۰﴾

ده ته | اسحاق | او یعقوب | د انعام په طری | او هریو | مونږ جوړ کړو | نیک (خوځه) وکړو او د دے نه علاوه یعقوب (نفسه) هم د انعام په طری او ټول مونږ نیکان کړل .

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ

او جوړ کړل مونږ دوی | پښتوایان | دوی به لار ښودله | زموږ په حکم | او وحی وکړه مونږ | د دوی طرف ته | د کولو او هغوی مو د (ټولو) خلقو پښتوایان کړل چه زموږ په حکم به (خلق ته) د دین لار ښودله او هغوی ته مو د وحی په دېجه د



الْحَيَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا  
دَنِيكِيَانُو | اود قامولو | دمونه | اود وركولو | ذركوة | اد | دودو | زمونږ

نیکو کارونو کولو ، دمونه کولو اود ذركوة ذورکولو حکم ورکولیدلو ، او هغوی هم زمونږ عبادت  
عَبْدِينَ ﴿۴۳﴾ وَلَوْ طَا أَتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ

عبادت کوونکی | اد لوط ته | درکړو مونږ | حکمت | او علم | اود خلاصه ورکړو مونږ دکه ته  
کولو . او لوط ته مونږ حکمت او علم ورکړه وو ، او دهغه کلی نه مو بچ

مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ إِنَّهُمْ كَانُوا  
له هغه کلی نه چه | کول به ئې | ناپاک کارونه | بیشکه دوی | دوی | دو

راوړيستلو د کوم اوسیدونکي چه دگنده کارونو عادت وو . بیشکه هغه خراب او بدکاره  
قَوْمَ سَوَاءٍ فَسَقِينَ ﴿۴۴﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۴۵﴾

خلق ډیر خراب | نافرمانه | اوداخل کړو مونږ ئې | په خپل رحمت ئې | بیشکه دې | له صالحانو نه وو  
قوم وو - او هغه (لوط) مونږ په خپل رحمت ئې داخل کړو یقیناً هغه په نیکانو خلقو کې شامل

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ  
او یاد کړه (نوح) هرکله دکه دعا وکړه | له دکه وړاندې | پس قبول کړه مونږ | دده (دعا) | پس خلاصه ورکړو مونږ دکه ته  
وو . اوله ئې ته وړاندې هرکله چه نوح آواز وکړو نو مونږ دهغه دعا قبوله کړه او مونږ هغه او دهغه

وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۴۶﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ  
اودده کور والوته | له غم | لوت ته | او مونږ مدد وکړو دده | له هغه قوم نه

خاندان د ډیر لوت غم نه خلاص کړل - او مونږ د نوح بدله دهغه خلقونه واخسته  
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوَاءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ

کومو چه | دروغ وگڼل | آیتونه زمونږ | بیشکه دوی وو | خلق | خراب | پس غرق کړل مونږ دوی  
چه زمونږ حکمونه ئې دروغ گڼول ، بیشکه چه دغه خلق ډیر خراب خلق وو ، نو مونږ دوی

أَجْمَعِينَ ﴿۴۷﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمْنَ فِي الْحَرْثِ إِذْ  
ټول | او داود | او سليمان | هرکله چه دوی فیصله کوله | د پټې په حقل | هرکله چه  
تول غرق کړل - او داود او سليمان عليهما السلام هم یاد کړه ، هرکله چه دوی د پټې په معامله کې فیصله

نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ  
خریدلې وې | په هغه کې | بیزه | د خلقو | او نو مونږ | د فیصله د دوی

کوله په کوم کې چه د یوې ډلې بیزه خریدلې وې ، او مونږ ته د هغوی فیصله  
شَهِيدِينَ ﴿۴۸﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُنَّا

لیدونکي | پس پوهه ورکړه مونږ دده | سليمان ته | ادهر یوله | ورکړو مونږ  
ښکاره وه ، نو مونږ دهغه فیصله پوهه سليمان ته ورکړه ، او حکمت او علم خو مونږ



حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجَبَالِ يُسَبِّحُنَ

حکمت | او علم | اوتابع کری وومونیر | سرہ | دداؤد | عزرونہ | چہ دوی بہ تسبیح کوہ  
ہر یونہ ورکے وو | او مونیر داؤد سرہ عزرونہ تابع کری - وو چہ ہف (عزرونہ) اومارغان

وَالطَّيْرِ وَكُنَّا فَعَلِينَ ۝ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ

اومارغان (م) | او وومونیر | کوونکی | اوینوکی وومونیر دہ | جوہول | دیولباس | تاسو دپارہ  
بہ زمونیر پاک بیانولہ اودا کار مونیر پہ خیل قنڈ، کرے وو اومونیر ہف تہ د زغرو جوہول ستاسو (د فاندے)

لِتَحْصِنَكُمْ ۝ مِّنْ بَّاسِكُمْ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۝

چہ بچ کری تاسو | ستاسو جنگ نہ | پس آیا | تاسو | شکر کوونکی یو  
دپارہ بنوکی وو چہ تاسو پہ جنگوونے (د نقصان و نہ) بچ کری نو آیا تاسو (زمونیر) خفہ شکر بہ ادا کوئی ؟

وَلِسُلَيْمَانَ ۚ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ

او (تابع موکری) سلیمان لڑہ | هوا | تیزہ | چہ چلیدہ بہ | بہ حکم ددہ | بہ طرف د زک  
اومونیر د سلیمان دپارہ تیزہ هوا کلتے تابع کرے وے چہ د ہفہ بہ حکم بہ ہف زک طرف تہ

الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ ۝

ہفہ چہ | برکت اچوے کمونیر | پہ ہف کئے | او یو مونیر | پہ ہر شیز باند | پوہہ | اد  
جلیدے پہ کومہ کئے چہ برکت نہ ایبئی وو، او مونیر تہ خو ہر خفہ معلوم دی - اد

مِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَّغْوِصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا

لہ شیطانانو نہ | ہفہ چہ | غوبے بہ ٹے وھلے | دہ دپارہ | او کوہ بہ دوی | کار  
پہ شیطانانو کئے داسے ہم وو چہ د ہفہ دپارہ بہ ٹے غوبے وھلے او ددے نہ علاوہ نور کارونہ

دُونِ ذَلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حَفَظِينَ ۝ وَيُوبَ ۚ إِذْ نَادَىٰ

ددے نہ سیوار (م) | او وومونیر | ددوی | محافظ | او یوب | ہر کچہ دہ اولاد کوہ  
بہ ٹے ہم کول | او مونیر بہ د ہفوی حفاظت کوہ - او یوب را یاد کرہ چہ خیل رب تہ ٹے زاری

رَبِّهِ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝

خیل رب تہ چہ بیشک | رسیدے کماتہ | تکلیف | اوتہ | زیات رحم کوونکی یو | د قولورحم کوونکو نہ  
وکرہ | چہ ماتہ تکلیف رارسیدے دے اوتہ د قولونہ زیات رحم کوونکی یو -

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ ۚ وَاتَيْنَاهُ

پس قبول کرہ مونیر | ددہ دعا | پس لے کر وومونیر | چہ بہ ہفہ وو | تکلیف | او وکرہ مونیر دہ تہ  
نومونیر د ہفہ دعا قبول کرہ او د ہفہ تکلیف مولرے کرہ او ہفہ تہ موخیلہ کورنی واپس

أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا ۚ وَذَكَرَىٰ

ددہ کور والا | او پہ شان ددوی | ددوی سرہ | پہ طوہر رحمت | د خیل طرف تہ | اولیٰ  
کرہ او ددوی پہ شان نور خلق ہم، پہ خیل رحمت سرہ او چہ د عبادت کوونکو



لِّلْعَبِيدِ ۝۸۷ وَاسْمِعِيلَ ۝۸۸ وَادْرِيْسَ ۝۸۹ وَذَا الْكِفْلِ ۝۹۰ كُلٌّ

عبادت کو دیکھو پاره | اور یاد کرو اسماعیل | اور ادريس | اور ذوالکفل | ہر ایک  
دیکھو نصیحت وی ۔ اور اسماعیل اور ادريس اور ذوالکفل (یاد کرو) ،

مِّنَ الصَّابِرِينَ ۝۹۱ وَأَدْخَلْنَهُمْ ۝۹۲ فِي رَحْمَتِنَا ۝۹۳ إِنَّهُمْ

لہ صابر کو نہ دو | اور داخل کرل مونبر دوی | یہ خیل رحمت کئے | بیشک دوی  
صبر کو نہ دو ، اور دوی مونبر یہ خیل رحمت کئے داخل کرل ۔ بیشک یہ دے قول نیگا

مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝۹۴ وَذَالنُّونِ ۝۹۵ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ

لہ صالحانہ دو | اور (یاد کرو) محی والا (یوش) | ہر ایک دے لایا ہوا | یہ غصہ کئے | پس دے خیال و کو  
خلق دو ۔ اور محی والا (یوش) یاد کرو ، خے وقت یہ ہفتہ خفہ قہر میں لے روان شو اور داخل لے و کو

أَنْ لَّنْ تَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

یہ ہو کہ یہ تنگسار نہ و کو | یہ دے | پس دے آواز و کو | یہ تیار کئے | یہ نشہ دے کیل خوک معبود | سوال تانہ  
یہ مونبر یہ پر تنگسار نہ و کو ، نو یہ تورو تیار کئے لے آواز و کو یہ (آخدا یہ) ستانہ بغیر بل معبود

سُبْحٰنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝۹۶ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ۝۹۷ وَخَجَلْنَاهُ

پاک یے تہ | بیشک زہ شوم | لہ ظالمانونہ | پس قبولہ کرہ مونبر | دے دے | اور مونبرجات و کرہ دے تہ  
نشہ تہ پاک یے بیشک یہ ہم زہ زیاتی کو نکے یم ۔ نو مونبر دے ہفتہ دے قبولہ کرہ اور ہفتہ مود غم

مِنَ الْعَمِ ۝۹۸ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ۝۹۹ وَزَكَرِيَّا ۝۱۰۰ إِذْ

لہ غم نہ | اور غہ شان | مونبرجات و کو | مؤمنانونہ | اور یاد کرو زکریا | ہر ایک  
خلاص کرو اور مونبر ایہان دار خلق ہم دے غم نہ خلاصو ۔ اور زکریا (یاد کرو) ہر ایک یہ

نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ

دے آواز و کو | خیل رب تہ | اے زما ربہ ! | مہ پریدہ دے ما | یوازے | او تہ یے | دے قولونہ بنہ  
ہفتہ دے خیل رب نہ دے و کرہ یہ ! مہ یوازے (لا وارثہ) پرے نہ بڑے اور ہم تہ دے قولونہ بہتری

الْوَرَثِينَ ۝۱۰۱ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ۝۱۰۲ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيٰى وَأَصْلَحْنَاهُ

وارث | پس قبولہ کرہ مونبر | دے دے دے | او و کرہ مونبر | دے تہ | یحییٰ | اور اصلاح کرہ مونبر  
وارث یے ۔ پس مونبر دے ہفتہ دے قبولہ کرہ اور تہ مویحیٰ و یحییٰ و دے نیچہ مود دے دیکھ

لَهُ رَوْحَهُ ۝۱۰۳ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا

دے دے دے | دے دے دے | بیشک دوی بہ | منہ دے وے | یہ نیکی کئے | اور دوی بہ بلو مونبر  
دے اولاد قابلہ کرہ ، بیشک دے خلق و نیکی یہ کارونہ کئے دے تیزی نہ کارا خستلواو مونبر بہ لے بہ امید

رَغْبًا وَرَهْبًا ۝۱۰۴ وَكَانُوا لَنَا خٰشِعِينَ ۝۱۰۵ وَالَّتِي ۝۱۰۶ أَحْصٰتُ

یہ شوق | او بہ ویرہ | او و دوی | مونبر تہ | عاجزی کوئی | او ہفتہ بی بی (مریم) | یہ ہفتہ حفاظت و کرہ  
اور بہ سیرہ بلو اور مونبر یہ ویرہ بہ لے عاجزی کوہ اور ہفتہ بی بی (مریم) | دے کرہ جاہ خیل



فَرَجَهَا فَفَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَهَا وَأَبْنَاهَا

دخیل شرمکا | پس پوکے و کریمونیز | پہ ہفتے کئے | دروح خیل | او جو یہ کرہ مونیز ہفتہ | او دے خوتے | او دے خوتے (روم) ناموس بیچ کرے دو نو مونیز پہ ہفتے کئے خیل روح و پوکو | او ہفتہ بیخہ او دے خوتے مو دے خوتے دُنیا

آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا

تخبہ | دپارہ دعالون | بیشک | دا | ستاسوامت دے | امت | یو | او دے | دپارہ یوہ تخبہ و گرہولہ | بیشک ستاسو دا امت ہم یو امت دے | او دے ستاسو

رَبُّكُمْ فَأَعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا

ستاد بيم | پس زما عبادت کوئی | او دوی تکرے تکرے کرے | خیل کار | یہ خیل میں کئے | ہریو | زموں پر تکرے | رب بيم پس تاسو ہم زما عبادت کوئی | او دے خلقو پہ خیل دین کئے اختلافات پیدا کرل (مکر) ہریو | زموں پر

رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ

رجوع کوئے | نو خوک چہ | عمل کوئی | د نیکی | او ہفتہ ایمانداروی | نونا قدری بہ نہ کیو | طرف تہ واپس راتل دی | نو خوک چہ | د نیکی کارو نہ کوئی | او ہفتہ مؤمن ہم دی نو دے ہفتہ عمل یہ ہفتہ

لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُتُوبٌ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا

دہفتہ د کوشش | او بیشک مونیز | ہفتہ | لیکو نکی یو | او ناممکنہ دے | یہ ہریو کلی | چہ مونیزہ ہلاک کر دی | منافع نہ مئی | او مونیز یقیناً دہفتہ عملو نہ لیکو | او کوہہ بناریہ چہ | مونیزہ تباہ کرے دے دے دے او سید و کو

أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ

چہ ہغوی بہ | بیرتہ نہ راگری (مونیز) | ترکچہ | خہ وقت راپرانتے شی | یا جوج | او ماجوج | او دوی بہ | دپارہ ناممکنہ دے چہ ہغوی بہ بیا دنیا تہ واپس راشی | تردے چہ ہرکھ | یا جوج | او ماجوج پرانستے شی | او ہغوی

مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ

لہ ہرے لہے نہ | راز غلی | اونزدے بہ راوڑ سیری | وعدہ | رشتیہ | پس ناگہانہ بہ | دہرے لوہے نہ | پہ منہ کوئی پیری | اور رشتیہ وعدہ بہ نزدے راوڑ سیری | نو دے کافرانو

شَآخِصَةً أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يُوبِلْنَا قَدْ كُنَّا

وازے پاتے شی | سترے | دہغو خلقو | چہ کافران دی | افسوس پہ مونیزہ | بیشک دو مونیزہ | خلقو سترے بہ وازے پاتے شی | (بیا یہ ہغوی وائی چہ) افسوس! مونیزہ دے حقیقت

فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا

پہ غفلت کئے | لہ دے (حال) نہ | بلکہ | دو مونیزہ | ظالمان | بیشک تاسو | او دے چہ | نہ پہ غفلت کئے پاتے شو | نہ! بلکہ پہ | خان مونیز ظلم کو لو | بیشک چہ تاسو ہم او دے اللہ

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا

تاسو عبادت کوئی | سیوا دے اللہ نہ | خشاک دے | ددو تخر | تاسو (پول) | ہفتہ | نہ بغیر چہ تاسو دے چا عبادت کوئی ہفتہ پول ہم ددو تخر خشاک دے | تاسو پول پہ یہ ہفتے



وَاِذْ دُونَ ۹۸ تَوَكَّانَ هُوَلَاءِ الْاِلَهَةِ مَا وَرَدُوَهَا وَكُلٌّ  
 فَاغْلِبُوهُ | کہ چہرے وے | داربتان | معبودان | نو نہ | بہ تلل دوزخ نہ | او (دوی) قول بہ  
 وردا غلبیو | کہ دوی یہ (ربنیتیا) خدا یان وے نوخے (دوزخ) نہ بہ وے ورنسوتل ؟ (خواس) قول بہ  
 فِيهَا خِلْدُونَ ۹۹ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۱۰۰  
 پہ دے کہے | ہمیشہ وی | دوی لہ بہ | پہ کہے | شور و غوغا | او دوی بہ | پہ دے کہے | ہیٹ نہ آوری  
 پہ کہے | ہمیشہ ہمیشہ اوسیدی | پہ ہفے کہے | دننہ یہ شور و غوغا کوی او رہل | ہیٹ خبرہ بہ نہ آوری  
 اِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَ الْحُسْنٰى اُولٰٓئِكَ عَنْهَا  
 بیشک | ہفے خلق چہ | لہ وہا نہ مفر شوخہ | ددی پارہ | زمونہ لطفہ | ہیکہ | دغہ خلق بہ | دے نہ  
 ہفے خلق دے کو مڈ پارہ چہ زمونہ د طرف نہ د وہا نہ نہ د نیکی فیصلہ شوے دہ ہغوی بہ دے عذاب نہ  
 مَبْعُدُونَ ۱۰۱ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ  
 لہے ساتلے شی | نہ بہ آوری دوی | آواز دے (دوزخ) | او دوی بہ | پہ ہفہ کہے | چہ غواہی لے  
 (بالل) لہے ساتلے شی | دے کشار قدر لہ بہ نہ آوری | او د خیلے خوئے پہ ژوند کہے  
 اَنْفُسُهُمْ خِلْدُونَ ۱۰۲ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ  
 نفسونہ دوی | ہمیشہ وی | نہ یہ غمزن کوی دوی | ویرہ | لویہ (دقیامت)  
 بہ تل ترتلہ اوسیدی - (دقیامت) غہ ویرہ بہ لے (دے ہومرہ) پہ غم کہے نہ غوروی  
 وَتَتَلَقَّهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ هٰذَا يَوْمُكُمْ الَّذِيْ كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۱۰۳  
 او ملاقات بہ کوی دوسرہ | فرشتے | دادہ ستاسو ہفہ ورخ | دے کہے | تاسوسرہ وعدہ کوئے شوہ  
 او فرشتے بہ ورلہ مخے لہ راخی (چہ) دانن ستاسو ہفہ ورخ دہ چہ وعدے بہ درسرہ کید لے -  
 يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَاۤ اَنَّا  
 پہ کوہ ورخ | چہ راونغا و مونہ | آسمان | پہ شان د رانفتیلو | د کاغذ | د خطونہ | لک شنگہ چہ مونہ پید اکہل  
 ہفہ ورخ (د یاد ساتلو دہ) چہ مونہ بہ آسمان و نغاہو لکہ چہ ایک شوع کاغذ رانفتیلے شی خنگہ چہ مواد خل  
 اَوَّلَ خَلْقٍ نَّعِيْدُهُ ۱۰۴ وَعَدًا عَلَيْنَا اِنَّا كُنَّا فٰوَعِيْنَ ۱۰۵ وَلَقَدْ  
 پہ اول خل | دغہ شان | مونہ بہ دوبارہ پید اکہل | وعدہ دہ | زمونہ بہ ذمہ | بیشک | کوونکی | او بیشک  
 پید اکہل و د غسے پہ لے سر دوبارہ پید اکہل | دازمونہ پہ ذمہ پرتہ وعدہ دہ چہ مونہ بہ خاما پور کوہ او مونہ  
 كُتُبًا فِي الرَّبْوْرِ مِنْۢ بَعْدِ الذِّكْرِ اِنَّ الْاَرْضَ يَرْتُهَا  
 مونہ ولیک | پہ زبور کہے | پس لہ | نصیحت نہ | چہ دازمکہ | وارثان بہ وی دے  
 پہ آسمانی کتابون کہے لیکلی دی د کوہ محفوظ د لیک نہ پس چہ (د جنت) د زمکہ وارثان بہ (یوزے)  
 عِبَادِي الصّٰلِحُوْنَ ۱۰۶ اِنَّ فِيْ هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِيْنَ ۱۰۷  
 زما بندگان | نیکان | بیشک | پہ دے کہے | کافی مضمون د | ہفہ د پارہ | چہ عبادت کوونکی  
 لہل نیکان بندیان وی - پہ د قرآن کہے | عبادت کوونکہ پارہ دیر کا کافی مضمون پرودت دے



وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا

اونہ نے رالہیلے مونہ نہ | مکر | رحمت | دے قولو عالمونو د پارہ | دوایہ | بیشک  
او مونہ نہ | دے قولو جہانوف د پارہ رحمت جو کہے لہے یے | پیغمبر (تہ وایہ) چہ ما

يُؤْتِي إِلَىٰ أِنَّمَا إِلَهُ الْوَاحِدِ ۝ قُلْ

دی کوے شی | زما طرفتہ | ہم دا چہ | ستاسو معبود | معبود دے | ہم یو | پس ایا  
تہ خو پس دا دی راغے دہ چہ ستاسو معبود پس یو معبود دے ، نو ایا اوس م

أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْاْ فَقُلْ

یہی تاسو | فرمان برداری کوونکی | پس کہ چہ | متخ وادی دی | نو وایہ | چہ ما خبردار کرئی تاسو  
تاسو منی کہ نا ؟ نو کہہ بیا ہم مخونہ وادی نو تہ ورتہ وایہ چہ ما خو تاسو پورہ

عَلَىٰ سَوَاءٍ ۝ وَإِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ ۝ مَا

سم صفا | اوزہ نہ پوہیرم | چہ نزد دہ | یا | لہے دہ | دکم چہ  
پورہ خبر کرئی - اوماتہ دا معلومہ نہ دہ چہ کومہ وعدہ تاسو سرہ شوہ دہ چہ ہفتہ نہ

تُوعَدُونَ ۝ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ

تاسو سرہ وعدہ کوے شی | بیشک دے | پوہیری | بہ بشکارہ | خبرہ | اودے پوہیری  
دہ یا لہے دہ - بیشک چہ اللہ تعالیٰ پہ خبر کندہ خبرہ ہم پوہہ دے او پہ ہفتہ ہم پوہہ دے

مَا تَكْتُمُونَ ۝ وَإِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهُ فِتْنَةً لَّكُمْ

پہ ہفتہ چہ تاسو پتوتی | اوزہ نہ پوہیرم | شاید چہ دا | آزمینیت دی | تاسو د پارہ  
چہ تاسو پتوتی ، اوزہ نہ پوہیرم کیدے شی چہ دا (تاخیر) تاسو د پارہ بوازمینیت

وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ

اوفائدہ وچیتون | ترخہ وختہ پورے | پیغمبر و فرمائیل | اے زما رہ | فیصلہ وکرہ | پہ حق سرہ  
وی او تاسو تہ ترخہ وختہ پورے فائدہ رسول دی پیغمبر و فرمائیل چہ اے زما رہ ! تہ د حق مطابق فیصلہ وکرہ

وَرَبَّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ۝

اوز مونہ رب | ویرمہ بان دے | لہ دہ نہ مدد غوثیتے شی | پہ ہفتہ چہ | چہ تاسو بیا نوئی -  
اوزما رب د رحمتونو خاوند کے مونہ ترے نہ مدد غواہ و د ہفتہ خبر وہہ مقابلہ کہنے کوے چہ تاسو بیا نوئی -

سُورَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ حج پہ مدینہ کہنے نازل شواہ (شروع) داللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان و پرزیا دم کوونکے دے  
داللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان د ویر زیا دم خاوند دے

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ

اے خلقو! | ویر یوئی | دخیل رب نہ | بیشک | زلزلہ | د قیامت | خیزدے  
اے خلقو! دخیل رب نہ ویرہ ساتی (حک چہ) د قیامت (دورے) زلزلہ یو ویر دروین



عَظِيمٌ ① يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا

لَوْ شِئَ | په کومه ورځ | چه تاسو د پټې هغه | هیر به کړی | هر پټی ورکوونکې | هغه ماشوم

رَضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى

کوم نه په هغه پټی ورکوي | او د به غورزوي | هر یوه | بارداره ښځه | حمل خپل | او پټه به نه

لنَّاسٍ سُكْرَى وَمَاهُمْ بِسُكْرَى وَلَكِنَّ عَذَابَ

خلق | په هوشه | اونه به وی هغوی | به هوشه | لیکن | عذاب

به خوده ښکاری ، حال دا چه به خوده به نه وی ، لیکن د الله تعالی عذاب

اللَّهِ شَدِيدٌ ⑤ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ

د الله | به سخت دی | او څه | خلق | هغه دی | چه جگړه کوي | د الله په حقله

بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ③ كُتِبَ

بغیر د علم نه | او پیروي کوي | د هر | شیطان | سرکش | لیکل شوه د

عَلَيْهِ أَنَّهُ مِنَ تَوَلَّاهُ فَكَانَ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ

په دغه | چه څوک | دوستی وکړي دغه سړا | نو بېشه هغه | به دے گمراه کړي | اولاس به ونهائی د فاته

إِلَى عَذَابٍ السَّعِيرِ ⑥ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ

طرف د عذاب | د دوزخ ته | اے خلقو! | که چیرے یی تاسو | په شک ښه

عَذَابِ لَّاسٍ وَسِنَاسٍ اِمْشَوْا فِي خَلْقٍ ۚ كَذِبٌ أُولَٰئِكَ يُجَادِلُونَ فِي آلِهَتِهِمْ

د عذاب لاس و سینه سمی | اے خلقو! | که تاسو د بیا ژوندون په حقله شکمن

مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاهُ مِن نُّرٍّ ثُمَّ

د دوباره راپاڅیدلونه | نو بېشه مونږ راپید کړی یی تاسو | له خاوره نه | بیا | له نطفه نه

ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ

بیا | د وینه له توبه نه | بیا | د غوښه له توبه نه | چه مکله وی | او نامکله

بَيِّنَاتٍ لَّكُمْ وَنُقَرِّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آخِرِ

په مونږ واضحه کړو | تاسو پاره | او مونږ قریب ورکو | په رحمونو کې | څه چه وغواړو | تر نېټه



مُسَسًى ثُمَّ خَرَجَكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ

مقدم پوس | بیا | موندر راؤ باسو تاسو | ماشوم | بیا | چه تاسو ورسیری | خپله خواتنی ته  
رحم کتې خاڼه کړو ، بیا تاسو سم ماشوم (کړو او هغه) راؤ باسو چه بیا د خواتنی زور ته ورسو

وَمِنْكُمْ مَنْ يَتَوَقَّى وَمِنْكُمْ مَنْ يَئْرُدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ

اوځنه له تاسو | هغه څوک دی | چه مړه شی | اوځنه له تاسو نه | هغه څوک دی | چه واپس کول شی | غور زیږلی  
او په تاسو کتې څوک داسه دی چه (په پوځه عرکېه) مړه شی او ځنه داسه وی چه (د بوجا ټوب) غور زیږلی

الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى

عمر ته | چه هغه پوه پاته نه شی | پس | له پوهیدلو نه | په څه څیز | او ویننه ته  
عمر ته ورسو | چه د پوهه نه پس یو ځل بیا سوډه ناپوهه شی . او ته ویننه کورس

الْأَرْضِ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

زمکه | خشکه پرنه | پس هر کله چه | موندر راؤ وروړو | په هغه باند | اوبه  
چه زمکه اوبه مړه پرنه ده ، بیا چه موندر په هغه اوبه راؤ وروړو ، نو

اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝

نودا وځوزیږی | اورا وپرسیږی | اورا د ټوکوی هغه | د هر قسم څیزونه | ښاښته  
راویننه شی او زرخونه شی ، او د هر قسم ښاښته شینک راؤ ټوکوی

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنََّّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ

دا (قول) | ځکه چه | هم الله ده | برحق | او ښیکه هم ده | ژوندی کوی | مری | او ښیکه ده  
دا ځکه چه الله تعالی حق ده او هم هغه په خپله مړو کتې ساکاپوی او هغه

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَأَنَّ السَّاعَةَ أَتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا ۝

په هر څیز باند | قادر ده | او چه | قیامت | راتلونکې ده | هیڅ شک نشته | په دې کتې  
په هر څیز باند قدرت لری . او دا ځکه چه قیامت راتلونکې ده ، په دې کتې هیڅ شک نشته

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

او یقیناً | الله | به بیا راپاڅوی | هغه څوک | چه په قبرونو کتې دی | او ځنه له خلقونه | هغه څوک دی  
او الله تعالی به په قبرونو کتې پراته مری بیا را ژوندی کوی ، او په خلقو کتې ځنه داسه هم نشته

يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۝

چه جگړه کوی | د الله په حق | بغیر د څه علم نه | او بغیر د څه هدایت نه | او بغیر د څه کتاب | روښانه نه  
چه د الله تعالی په حق | په د څه علم نه اوبه د څه دلیل نه اوبه دیو روښانه کتاب نه جگړه کوی

ثَانِي عَظْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا

تادونکی | طرف د گردن خپل | چه دې گمراه کړی (خلق) | د لاس نه | د الله | د څه دپاره | په دنیا کتې  
په تکریم سره به څپت کړو (خلق) د الله تعالی د لاس نه گمراه کړی . داسه پته لری په دنیا کتې



يَحْزَىٰ ۖ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝

رسوا ده | او مونږ به څکوو ده ته | په ورځ | د قیامت | عذاب | د سوزولو  
هم رسوا مقرر ده ، او د قیامت په ورځ به مونږ دوی ته د سوزونکي اور د عذاب مزه د څکوو

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ

دادے | په وجه د هغه عملونو | چه لیری دی د وړاندې | ستاد وړلاسو | اویقیناً الله | نه دے | ظلم کوونکے  
داد هغه عملونو سزا ده چه تا وړاندې لیری وو | او الله تعالیٰ په خپلو بندگانو باندې هیڅ کله

لِّلْعَبِيدِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ

په بندګانو خپلو | او ځنې | له خلقونه | هغه څوک دی | چه عبادت کوی | د الله | په یوه غاړه  
ظلم نه کوی . او له خلقونه ځنې هغه هم دی چه د الله تعالیٰ عباد (د شک شیعې) په غاړه (ولاس) کوی

فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۚ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ

په کله چه | رسیږی هغه ته | بنسټګر | نوم مطمئن شی | په هغه | او کله چه | رسیږی هغه ته | مصیبت  
داسه کس ته | که چه فائد کاو رسیږی نو هغه د کله مطمئن شی او کله چه په هغه ازمیښت کېږی پریوځی

أَنقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۖ تَفْ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۖ ذَلِكَ هُوَ

نو اټه وګرځی | په مخ خپل | نو نقصان وکړی | د دنیا | او د آخرت | هم دادے هغه  
نومخ اوجت کړی (او د کفر طرف ته) بیرته وګرځی ، نو ده په دنیا او آخرت دواړو کې نقصان بیا موند ، هم دا

الْخُسْرَانِ الْمُبِينِ ۝ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ

نقصان | ښکاره | دے بلی | سیوا | د الله نه | هغه څه | چه نه ضرور وکړی ده  
هغه ښکاره نقصان دے ، دے د الله تعالیٰ نه بغیر داسه (معبودانو) ته زاری کوی چه نه ده ته نقصان

وَمَا لَا يَنْفَعُهُمْ ۖ ذَلِكَ هُوَ الصَّلٰۤىۤ لِّلْبَعِيدِ ۝ يَدْعُوا

د هغه څه چه | نفع نه وړکړی ده ته | هم دادے هغه | کمرای | د لرے | دے بلی  
رسولے شی او نه ده ته کټه ورکولے شی ، هم دغه خو لویه کمرای ده - هغه داسه (د دروغو معبودو)

لَهُنَّ ضُرَّةٌ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ ۖ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ

هغه څوک | چه ضرر د هغه | ډیر نژدے دے | له نفع د هغه نه | ډیر بید دے | دوست | او ډیر بید دے  
بلی د کوم نقصان چه د ده د نفع نه زیات نژدے دے ، داسه اقا نا کاره اقاد دے او داسه ملګرے

الْعَشِيرُ ۝ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

ملګرے | بیشکه الله به | داخل کړی | هغه خلق چه | ایمان ئے راوړو | او عملونه وکړل  
بد ملګرے دے ، بیشکه الله تعالیٰ هغه خلق چه ایمان ئے راوړے دے او نیک کارونه

الصَّالِحَاتِ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ إِنَّ اللَّهَ

نیک | په باغونو کېږی | بهیږی به | لاند د هغه نه | نهرونه | بیشکه الله  
کوی | په داسه باغونو کېږی داخل کړی چه لاند به ترے نه نهرونه بهیږی ، بیشکه الله تعالیٰ



يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ⑤ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ  
 ⑤ كوی | خہ | غواہی | کوم کس | چہ | کمان کوی | چہ | ہیم | کد | بہ | مدد | نہ | کوی | ددہ | اللہ  
 چہ | خہ | غواہی | ہفہ | کوی - | خوک | چہ | دا | خیال | کوی | چہ | اللہ | تعالیٰ | بہ | دُنیا | او | آخرت | کبے | دخیل | پیغمبر  
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ  
 ⑥ پہ | دُنیا | کبے | او | آخرت | دیکھے | نو | ہفہ | او | بد | دکری | یو | پیرے | آسمان | طرف | تہ | بیاد  
 مدد | نہ | کوی ، | نو | ہفہ | لہ | پکار | دی | چہ | یو | پیرے | تر | آسمان | نو | غزوی - | بیا | دو | خیز | او |  
 لَيَقْطَعَنَّ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ⑥  
 ⑥ پری | کوی | بیاد | و | گوری | آیا | لرے | بہ | کوی | تدبیر | ددہ | ہفہ | شکایت | د | کوم | نہ | چہ | خوش | او |  
 د | جی | سلسلہ | پری | کوی | بیاد | و | گوری | چہ | آیا | د | ہفہ | دا | تدبیر | د | ہفہ | د | قہر | سامان | ختم | تو | شے  
 وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ  
 او | دغہ | شان | نازل | کرو | ہو | نزل | د | قرآن | آیتونہ | واضحہ | او | بیشک | اللہ | ہدایت | کوی  
 او | ہم | دغہ | شان | مونہ | د | قرآن | د | خرنکند | و | تخبونہ | پہ | شکل | کبے | نازل | کوی | او | چاہے | اللہ | تعالیٰ | د | غواہی  
 مَنْ يَرْيَدُ ⑥ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقِينَ  
 ⑥ چاہے | د | غواہی | بیشک | کوم | خلق | چہ | مؤمنان | دی | او | کوم | خلق | چہ | یہودی | شول | او | دستور | و | عباد | کو | کوی  
 ہدایت | ورتہ | کوی - | بیشک | کوم | خلق | چہ | مؤمنان | دی | او | کوم | چہ | یہودی | دی | او | صابیات | او  
 وَ النَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ⑥ إِنَّ اللَّهَ  
 او | نصاریان | او | مجوسیان | او | کوم | خلق | چہ | مشرکان | دی | بیشک | اللہ  
 او | عیسیایات | او | آتش | پرست | دی | او | خوک | چہ | مشرکان | دی - | اللہ | تعالیٰ | بہ | د | قیامت  
 يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ⑥ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ  
 بہ | فیصلہ | وکری | د | دی | پہ | میخ | کبے | د | قیامت | بیشک | اللہ | پہ | ہر | شے | بانہ  
 پہ | و | دے | د | دی | پہ | میخ | کبے | فیصلہ | وکری ، | اللہ | تعالیٰ | تہ | ہر | شے | مخامخ | پروں  
 شَهِيدٌ ⑥ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ  
 خبردار | دے | آیات | تانہ | دی | کتی | چہ | بیشک | اللہ | تہ | سجدہ | کوی - | ہفہ | خوک | چہ | پہ | آسمانوں | کبے | دی  
 دے - | آیات | نہ | کوسے | چہ | قول | اللہ | تعالیٰ | تہ | سجدہ | او | اطاعت | کوی | کوم | مخلوقات | چہ  
 وَمِنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّشُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ  
 او | ہفہ | خوک | چہ | پہ | زمکہ | کبے | دی | او | نور | او | سپوہ | مئی | او | ستوری | او | غزونہ  
 پہ | آسمانوں | او | زمکہ | کبے | دی ، | او | نور | او | سپوہ | مئی | او | ستوری | او | غزونہ | او  
 وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ  
 او | اوئے | او | غاروی | او | دیر | لہ | خلقونہ | او | دیر | د | دے | دی | چہ | ثابت | شود  
 اوئے | او | غاروی | پہ | سجدہ | پرانہ | دی | او | دیر | انسانان | ہم | سجدے | کوی | او | دیر | پہ | کبے | دے | ہم | دی



عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ ط  
 پہ دوی بائیں | عذاب | او چالے | ذلیلہ کری | اللہ | پس نشستہ | ہفتہ | له | (شوکت) عزت و رکاوٹ کے  
 چہ عذاب پہ ثابت شوے کہ او شوکت چہ اللہ تعالیٰ ذلیلہ کری نہ ہفتہ | شوکت | عزت و رکاوٹ کے نشستہ  
 إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ<sup>(۱۸)</sup> هَذِهِ خُصَمَاءُ خُصِمُوا  
 بیشک اللہ | کوئی | ہفتہ | چہ غولری | دا دوا | جگرہ کوونکی (چلے) دی | کو موچہ جگرہ و کرہ  
 اللہ تعالیٰ چہ غولری ہفتہ کوئی ، دا دواہ فرخے دی چہ ذخیل رب یہ حقہ اقل  
 فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن تَارٍ ط  
 ذخیل رب یہ حقہ | پس کوم چہ | کافران دی | پریکولے بہ شی | دوی پارہ | جائے | داوس  
 کوئی ، نو شوکت چہ کافران دی | ہفتہ | له | بہ | داور نہ | جائے | و سکنتلے شی  
 يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ<sup>(۱۹)</sup> يُصْهَرُ بِهِ مَا  
 اچولے بہ شی | دپاسہ نہ | د دوی دسرونو | یسیدلے اویہ | چہ ویلی بہ شی | پہ دے سکا غہ چہ دی  
 دسرونو دپاسہ بہ ورلہ (حکیدلے) تودے اویہ توپولے شی، پہ دے سرہ بہ ددوی دخیٹہ دنہ  
 فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ<sup>(۲۰)</sup> كَلَّمَا  
 ددوی پہ خیتو کینے | او غرمے | او ددوی دپارہ | بہ گرزونہ وی | دا اوسپنے | ہرکے چہ  
 کولے او ددوی غرمے خویٹے | او دھلو دپارہ بہ ورثہ | دا اوسپنے گرزونہ پراتہ وی ، ہرکے چہ  
 أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا  
 دوا ددہ و کوی | چہ دوحی | له دے نہ | له غم نہ | نو دویہ واپس کولے شی | پہ ہفتہ کینے | او وٹھکی  
 ترے نہ خفہ زہیر بھرتہ و تل و غولری | نو بیا بہ ورثہ | وردیکہ کولے شی | او ورثہ بہ ویلے شہیم  
 عَذَابَ الْحَرِيقِ<sup>(۲۱)</sup> إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا  
 عذاب | دسوزولو | بیشک اللہ | داخل بہ کری | ہفتہ کو موچہ | ایمان راوے دے  
 دسوزید و عذاب وٹھکی - اللہ تعالیٰ بہ ہفتہ کسان چہ ایماندار دی | او د نیکئی  
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ  
 او علونہ کری | نیک | باغونہ کینے | چہ بہیروی بہ | لاندہ دھفتہ | نہرونہ | اچولے بہ شی دوی  
 کارونہ کوئی | پہ دلے باغونہ کینے داخل کری | چہ دھفتہ لاندہ بہ ولے بہیروی ، ہلتہ بہ ورثہ  
 فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا  
 پہ ہفتہ کینے | باھوکان | دسوزولو | او ملغلرے | او ددوی لباس بہ وی | ہلتہ  
 دسوزولو باھوکان او ملغلرے اچولے شی ، او ہلتہ بہ دھفتہ جائے د  
 حَرِيرٍ وَهَدُوءًا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهَدُوءًا إِلَى صِرَاطٍ  
 د ریشمو | او ہدایت شوے و ددوی | دپاکیزہ | کلے (د توحید) | او ہدایت شوے و ددوی | پہ طرفہ دلاک  
 د ریشمو وی | او دھاکہ چہ پہ دنیا کینے | دوی تہ دپاکیزہ کلام ہدایت شوے و د، او د ستائیلے شی (خدا نے)



الْحَمِيدِ ۲۵) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

د ستايلي شوي | بيشكه | كوم خلق چه | كافران دي | او منع كوي (خلق) | د لارے نه | د الله

وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ

او (له) مسجد حرام (نه) | هغه ته چه | جو پرېد مونږ | خلقو د پاره | برابر دے | اوسيدونك

فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْحَاكِمِ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ

په دېته | او د بهرنه راتلونك | اوڅوك چه و غواړي | په دېته | په ظلم سره | مونږ به وځلو د دېته

مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۲۶) وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ

عذاب | دردناك | او هر كله چه | وښودو مونږ | ابراهيم ته | هماغه | د كوم

أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ

چه شريك مه تيسه | ماسره | هيڅ غيز | او پاک وساته | زما كور | د پاره د طواف كوونكو

وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعَ السُّجُودَ ۲۷) وَإِذْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ

او قيام كوونكو | او د ركوع كوونكو | او د سجده كوونكو | او اعلان وكړه | په خلقو كېته | د حج

يَأْتُونَكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۲۸)

دوي به راځي تاته | پياده | او په هرې ماته اوښه | په راځي به | له هرې لارې | لرې نه

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَسْمَاءَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ

چه دوي حاضر شي | د خپلو فائدو د پاره | او ياده كړي | نامه د الله | په هغو ورځو كېته

مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۲۹) فَاذْكُرُوا

چه معلوم دي | په هغه څه چه | وركړ دوي (الله) | له چار پايانو | خادو نه | پس خورئ تاسو

مِنْهَا وَاطْعَمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۳۰) ثُمَّ لِيَقْضُوا

له هغه نه | او | خوروي | په بد حاله | فقيرانو | بيا | لرې د كړي

هم ترې نه خورئ | او په بد حالو فقيرانو باندې هم خوروي | بيا ياد دي چه خلق في



نَفْسَهُمْ وَيُؤْفُوا نَذْرَهُمْ وَيُطَوُّوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝

خپه نېل | او پوره ډکړی | خپه منبته | او طواف ډوکړی | ډډه کوی | پخوانی

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ

دارهکونه | او څوک چه | تعظیم کوی | د شعاړو د الله | نو دا | غوره دی | ده ډپاره

عِنْدَ رَبِّهِ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُشَلَّى

په نزد ډډه | او حلال کړه شوی دی | تاسو ډپاره | څاروی | سپوا ده نه | چه اورو له شی

عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ

تاسو ته | پس ځان وساتئ | له پليئی | د بتانونه | او ځان ساتئ | له خبره

الرَّزْرِ ۝ حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ

د دروغو نه | مائله وسپړئ | الله ډپاره | نه شریک مقرر کونکی ده سره | او څوک | شریک مقرر کړی

سَاتِي، ذَا اللَّهُ تَعَالَى اِيْضًا تَهْ مَائِلُهُ وَسِيْرِيْ هَفْ سِرْ هَتَّوْكَ مَهْ شَرِيْكَوْیْ اَوْ څوْکْ چَه اَلله تَعَالٰی سِرْ (بَلْخْ)

بِاللَّهِ فَكَانَمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ

د الله سره | پس کویا | چه هغه پریوتلو | له آسمان نه | پس وټنبتوی ده له | مارغان

أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيْقٍ ۝ ذَلِكِ وَمَنْ

یا | راوغوزوی | ده | هوا | په یولر هغه کښه | دا | او څوک چه

يُحْسِنُ يَحْرَمُ لَرَهْ پِهْ يُوْ بِيْرْتَهْ هُأْ كَبْ وَغُورُوْ - دا خبره و شوه او څوک چه د

يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ۝ لَكُمْ

تعظیم کوی | د نځینو د الله | نو بیشکه د ده | له پرهیز کاري نه | د زړونو | تاسو ډپاره

اللَّهُ تَعَالَى د نځینو عزت کوی - نو دا خبره د زړونو د پرهیز کاري خبره ده ، تاسو له دده

فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ

په ډکښه | فائده دی | تر موده مقرر په پور | بیا د ده ذبح کول دی | کور

خاروو نه تربوه تالک نیټه پوره فائده اخستل روادی ، بیا دغه خاروو د حلاله هغه د زړونو

الْعَتِيقِ ۝ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ

پخوانی نه | او ډپاره دهی | اُمت | مقرر کړه د مونږ | قربانی | ډپاره د ډکښه یاد کړی | نامه

(کښه) په ځواک مقرر کړه او مونږ هم پو اُمت له یوه قربانی مقرر کړه ده ، ډپاره د ده چه مونږ ورته



اللَّهُ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ وَالْهَكْمِ

دَالله | په هغه څه چې ورکړی دی دوی ته (الله) | له چارپایانو | د څاروونکو | پس ستاسو معبود  
کوم څاروی ورکړی دی په هغه دالله تعالی نوم واخلی ، نو ستاسو معبود

إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْخَاشِعِينَ ﴿٣٣﴾ الَّذِينَ

معبود یو ده | پس هم ده ته | سر ته پټ کړئ | او زیره ورکړه | عاجزی کوونکو ته | هغه خلق چې  
خوښ یو خداي دے ، نو هم د هغه اطاعت کوئ او (په پيغمبره) | عاجزی کوونکو ته زیره ورکړه . دا هغه خلق

إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا

کله یاد کړه شی | الله | نو دوویریدي | زهونه ددوی | اودوی صبر کوونکی دی | په هغه څه  
دی چې هر کله دالله تعالی نوم واخسته شی نو ددوی زهونه ویریدي ، او په مصیبتونو کې صبر

أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقَهُمْ يَنْفِقُونَ ﴿٣٤﴾

چې دوی ته ورسیدي | اودوی قائم وونکی د | د موندنې | اوله هغه څه نه چې ورکړی دوی ته | خرڅ کوي  
کوي ، او د موندنو پابندی ساتي او زموږ د ورکړه روزی نه (د نیکي په لاس کې) غوڅونه کوي

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا

او د قربانی (اویتن) | چې جوړ کړل موږ ددوی | تاسو پاره | له نڅینو نه | دالله | تاسو د پاره | په دے کې  
او د قربانی څاروی موږ تاسو د پاره دالله (د دین) نڅه مقرر کړی دی ، په دے کې ستاسو خپل

خَيْرٌ فَادْكُرُوا أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَآتٍ فَإِذَا وَجَبَتْ

بسیکه ده | پس یاد کړئ | نوم دالله | په هغه باند | چې ولاړه وکارئ (قربانی پیل کړه) | د پریوزی  
خیر دے نوڅه وخت چې تاسو دغه (څاروی قربانی ته) تیار کړئ ددوی نو دالله نوم پرې اخلئ بیا چې هغوی په اړخونو

جَنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ وَالْمَعْتَدِ

اړخونه د هغوی | نو خورئ | له هغه نه | او خورئ | په صبر کوونکي غریب | او په سوال کړي  
پریوزی | نو له هغه نه خپله هم خورئ او صبر کوونکو او غوښتونکو فقیرانو (دواړو) باندې هم خورئ

كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ لَنَبَيِّنَاكَ

دغه شان | تابع کړل موږ ددوی | تاسو د پاره | چې تاسو | شکرو کړئ | هیڅکله نه ورسیدي | الله ته  
دغه شان موږ دا څاروی ستاسو تابع کړی دی چې تاسو زموږ شکر ادا کړئ ، الله تعالی ته نه خو د دې ژمنه ده

لَكُمْ وَلَآ دِمَآؤُهَا وَلَكِن نَّبَيِّنَا لَكَ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ

غوښه د دے | او نه وینه د دے | لیکن رسپیدی هغه ته | پر هیڅ کارې | له تاسو نه | دغه شان  
غوښه رسپیدی او نه وینه ، بلکه هغه ته ستاسو صرف پر هیڅ کارې رسپیدی . په دې شان هغه

سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ

هغه تابع کړل دا | تاسو د پاره | چې تاسو لوی بیان کړئ | دالله | په هغه څه چې لاره یې وښودله تاسو | او زموږ د  
دا څاروی ستاسو تابع کړی دی چې تاسو دالله تعالی لوی بیان کړئ ، هغه تاسو ته لار وښودله او (په نهي)



الْمُحْسِنِينَ ۝۵۰ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ

بیشک الله | دفع کوی | له هغه خلقونه | چه ایمان راہی | بیشک الله

لَا يُجِبُ كُلَّ خَوَانٍ كَفُورٌ ۝۵۱ اِذْ نَالُوا لَظِيئًا يَقْتُلُونَ

نه خونروی | هر | خیانت کوونک | ناشکره | اجازت ورا کہے شوا | هفوتہ کوموسرا | چه جنگ کوی شے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۝۵۲

خک چه په دوی | ظلم شوے | او بیشک الله | ددوی په مدد کو باند | قادر دے | کوم خلق چه

أُخْرِجُوا مِنْ ديارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ

دولسته شول | دخپلو کورونو نه | په ناحقه | صرف په دوی وائی | زموږ رب | الله دے

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّهُدَمَتِ صَوَامِعُ

او که چیرې نه دفع کولے الله | خلق | یو د بیل په ذریعہ | نو ترولے شوے به وے | خلوت خانے

وَبِيعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا

او کرې | او عبادت خانے | او جہاتونہ | چه یادولے شې | په دے کښے | نامہ | د الله | دبیره

وَلِيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝۵۳

او غاښه مدد کوی | الله | د هغه چا چه | مدد کوی ددین | بیشک | الله | دیر طاقتور | غالب دے

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا

هغه خلق | که چیرې موږ قوت ورکړدو | په زمکه کښے | نو قائموی به دوی | مونږ | او ادا کوی به

الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ

زکوٰۃ | او حکم به کوی | د نیک کار | او منع به کوی | له ناخوښه کار نه | او الله لدک | انجام

الْأُمُورِ ۝۵۴ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ

دټولو کارونو | او که چیرې | دوی دروغ ژن وکړي | تا | نو بیشک دروغ ژن کړې و | له دے نه واند | قوم | د نوح



وَعَادَ وَثَمُودَ ۖ وَقَوْمَ اِبْرَاهِيمَ وَقَوْمَ لُوطٍ ۚ  
 او عَاد | او ثمود | او قوم | د ابراهيم | او قوم | د لوط | او مدین خلقو خو هم

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ  
 او اهل | د مدین | او دروغزن کنه لے شو دو | موسی | پس مامهلت ورکړو | کافرانو ته | بیا  
 (خپل پیغیان) دروغزن کنه لې وو او موسی هم دروغزن کنه لے شوه دو نو ما کافرانو له مهلت ورکړو بیا ما  
 أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٌ ۚ فَكَأَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ  
 و نیول ما دوی | پس څنګه | وو | عذاب زما؟ | پس غومره | کلی

دوی راو نیول نو د تاو لیدل چه زما عذاب څنګه وو؟ پس غومره کلی دی چه مونږ هغه  
 أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَبْرُ  
 مونږ هلاک کړل | او هغه ظالماوو | پس هغه | پریوتی دی | په خپلو چتونو باندې | او کوهیان  
 هلاک کړل ځکه چه هغوی نافرمانه وو، نو اوس د هغوی چتونونه پرته پراته دی او ډیر بے کاره

مُعْطَلَةٌ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ۚ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ  
 چه بے کاره پراته دی | او ماسرې | لوړه | پس آیانه دی ګرځیدلی دی | په زمکه کې  
 کوهیان او غومره لوړ لوړ محلو ته (وران) پراته دی، نو آیا دوی د څکې په منځ ته راتګ نه کوي  
 فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَّسْمَعُونَ بِهَا

پس چه وے | د دوی | زړونه | چه دوی پوهیدل په هغه سره | یا (وے) غوږونه | چه دوی اوریدل په هغه سره  
 چه د دوی داسه زړونه وے چه پوهه لې پرته اختل، یا داسه غوږونه ورسره چه په هغه (حقه خبره)  
 فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي  
 وے چه بیشک | نه ږندیدلې | سترګې | لیکن ږندیدلې | زړونه | هغه چه  
 اوریدلے خوسه خبره داده چه سترګې نه ږندیدلې، بلکه هغه زړونه ږندلې شی چه په سینو

فِي الصُّدُورِ ۚ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ  
 په سینو کې دی | او دوی زړ غواړي له تانه | عذاب | او هېڅ کله به خلاص نه کوي | الله  
 ګڼه (پټه) پراته وی. او دا خلق له تانه زړه عذاب غواړي او الله تعالی به هېڅرے د خپل

وَعْدَهُ ۖ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ۚ  
 د خپلے وعده | اوبیشک | یوه ورځ | په نزد د رب ستا | په شان د زرو کالو ده | له هغه نه شمیري لے تاسو  
 وعده خلاف ورزي نه کوي او ستا د رب یوه ورځ ستاسو د شمیرے مطابق د زرو کالو سره برابره ده.

وَكَأَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا  
 او غومره | کلی دی | چه مامهلت ورکړو هغوی ته | او هغه ظالمان وو | بیا | ماو نیول هغوی  
 او داسه ډیر کلی دی چه ما هغوی له مهلت ورکړو او هغوی به زیاته کولو، بیا ما هغوی راو نیول



وَالَّذِي الْمَصِيرُ ۝ قُلْ يَٰ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ

ادما طرہ تہ دی | بیرتہ لاکر ٹھیل | دوا بیہ | اے خلقو! | بیشک (چہ) | زہ | تاسو د پارہ  
ادہم زما طرف تہ (د قو) واپس راتل دی۔ ووا بیہ چہ اے خلقو! زہ خوتا سو د پارہ صفا صفا

نَذِيرٌ ۝ مَّبِينٌ ۝ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

دیرو نکے بیم | بشکارہ | پس کوم خلق چہ | ایمان راوری | اد علونے و کول | نیک | دوی له  
دیرو نکے بیم - نو چہ ایمان راوہے دے او د نیکئی کارونہ کوی نودھغوی

مَغْفِرَةٌ ۝ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا

بخشنہ دہ | او روزی | د عزت | او ہغہ خلق | کوموچہ کوشش و کړو | زمونږ پیا آیتونکے  
اجر بخشنہ او د عزت روزی دہ او څوک چہ زمونږ د بخشنو پہ حقہ دھغ د عاجزہ کولو

مُعْجِزِينَ ۝ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَعِيمِ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا

د عاجزہ کولو | ہم دادی | اهل | د دوزخ | او نہ دے | لیرے مونږ  
کوششونہ کوی ، نو ہم د غہ کسان دوزخیان دی۔ او مونږ له تانہ وړاندی چہ کوم

مِّنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ ۖ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَتَّى ۖ أَلْقَى

له تانہ وړاندی | څوک | رسول | او نہ څوک نبی | مگر هر کله چہ | هغه قرأت کوی | نوروزوی  
رسول یا نبی را لیرے دے هر کله چہ هغه د الله تعالی حکمونہ لوستلی او وړولی دی نوشیطان

الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ

شیطان (دوسو) | د هغه پہ قرأت کئے | پس لیرے کړی | الله | هغه هغه چہ | غوروزی | شیطان  
د هغه پہ لوستلو کئے (د کافر تو پہ زړوونکے) و سوسو غوروز لے دہ۔ بیا الله تعالی د شیطان و سوسو فنا کړی

ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ أَيْتَهُ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ لِيَجْعَلَ

بیا | مضبوطی | الله | آیتونہ خپل | او الله | پوهه | د حکمت خاوند د | چہ جوهر کړی  
بیا الله تعالی خپل آیتونہ مضبوط کړی۔ او الله تعالی پہ هر خبره پوهه د حکمت خاوند دے۔ او دا (هر هغه)

مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ

هغه هغه | چہ غوروزی | شیطان | یو آزمینیت | هغو د پارہ چہ | پہ زړونو د هغوی کئے | مرض د  
حک (کېږی) چہ الله تعالی د شیطان غوروز لے و سوسو یو آزمینیت و کړو د هغه غلو د پارہ چہ د هغوی پہ زړوونکے مرض د

وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝

اوسخت دی | د هغوی زړونہ | او بیشک | ظالمان | پہ مخالفت کئے دی | ډیر لیرے  
اوزړونہ د سخت شوی دی او بیشک چہ ظالمان پہ ډیر دروند مخالفت کئے (بوخت) پراته دی

وَلِيُعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ

او چہ پوهه شی | کومونہ چہ | در کړے شو د | علم | چہ هغه (حکم) | حق دے | ستاد زب له طرف نه  
او چہ کومو خلقونہ علم و کړے شو د چہ هغوی شی پوهه شی چہ داستاد زب له طرف نه حق دے



يَوْمُؤْمُوا بِهِ فَتُخِيتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ

بیادوی ایمان راوری | پیہ ہف | بیا تیت شی | دہ دپارہ | ددوی زہونہ | اوبیشک | اللہ | ہدایت کوونکے  
پس ہغوی پہ دایمان راوری اود ہغوی زہونہ ڈاللہ تعالیٰ پیہ وراہن تیت شی اوبیشک اللہ تعالیٰ مؤمنانوتہ

الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ

ہفہ خلقوتہ | چہ ایمان لاوری | سسے لارے تہ | او ہمیشہ بہ وی | کوم خلق چہ  
د نیغ لارے طرف تہ ہدایت کوی ، اوکوم خلق چہ کافران دی

كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً

کافران دی | پیہ شک کینے | ددے پیہ نسبت | تردے چہ | راشی پیہ دوی باند | قیامت | ناگہانہ  
ہغوی بہ دقران پیہ معاملہ کینے ہمیشہ پیہ شک کینے پراہنہ وی تردے چہ ناگہانہ بلہ پرے قیامت راشی

أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيمٍ ۝ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ

یاراشی پیہ دوی باند | عذاب | دورے | سپرے | حکومت بہ | پیہ دغہ ورے | ڈاللہ وی  
یاد شنہ (دے برکتہ) ورے عذاب بہ ہے پیہ سر راشی - حکومت بہ پیہ دغہ ورے صرف ڈاللہ تعالیٰ وی

يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

دچہ فیصلہ وکری | ددوی پیہ میغ کینے | پس کوم خلق چہ | ایمان راوری | او عملوتے وکری | نیک  
ہفہ بہ دخلقو ترمیغہ فیصلہ وکری ، پس ہفہ خلق چہ ایمان راوری اوهغوی نیک عمل وکری ،

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

دوی بہ | پیہ باغونکینے | دنعست | اوکوم خلق چہ | کافران د | اود ددروغ وکری | زمونہ آیتونہ | پس م داولہ دہ  
ہغوی بہ دنعست پیہ باغونکینے وی - اوهفہ خلق کوموچہ کفر وکری اوزمونہ آیتونہ ددروغ وکری ، ہغو خلقو دپارہ

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

چہ دوی پارہ | عذاب د | سپکونکے | اوکومو خلقوچہ | ہجرت وکری | بہ لارہ کینے | ڈاللہ  
سپکونکے عذاب مقرر دے - اوهفہ خلق کوموچہ ڈاللہ تعالیٰ پیہ لارہ کینے ہجرت وکری

ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لِيَرْزُقَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ

بیا دوزلے شول | یامرہ شول | خانقا بہ رزق وکری دوی | اللہ | رزاق | بنسہ | او بیشک اللہ  
بیا ہغوی دوزلے شول یامرہ شول ڈاللہ تعالیٰ پیہ ہغوی لہ خانقا بنسہ رزق وکری (اوباد ساتی چہ) بیشک

لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ لِيَدْخُلَهُمْ مَّدْغَلًا يَّرْضُونَهُ

خانقا ہم د | دیر بنسہ | رزاق وکری دے | خانقا ہفہ بہ داخل کری د | داسے خلے تہ | چہ ہفہ بہ ددو خون کری  
اللہ تعالیٰ بنسہ روزی رسان دے - ہفہ بہ ہغوی یقینا پیہ داسے خلے کینے داخل کری کوم چہ بہ ہغوی خون کری

وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝ ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ

او بیشک اللہ | بوجہ | بردبار دے | دا | او غوک چہ | سختی وکری | پیہ مثل دہفہ  
او اللہ تعالیٰ بیشک (دقول و حال نہ) واقف اوبردبار دے - دا او غوک چہ د زیادتی صرف دومرہ بد لہ و اخئی غور



مَا عَوْقَبَ بِهِ ثُمَّ بَغَى عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ

چہ غور مستحق وشوہ پہ دہ | بیا | ظلم وشوہ پہ ہفتہ | نوزورس بہ مدد وکری دھفتہ | اللہ | بیشک | اللہ

چہ دہ سرہ زبانی شوع وی ادبیا (دو بارہ) پہ دہ زبانی وشوہ نوالہ تعالیٰ بہ ضرور دد مدد کوئی بیشک اللہ تعالیٰ

لَعَفُو غَفُورٌ ۙ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ

معاف کوونک | بخنوتک دے | دا | حکم چہ | اللہ | داخلوی | شبہ | پہ ورخ کئے

دیر معاف کوونک اد بخنوتک دے - دا پہ دے وجہ چہ اللہ تعالیٰ شبہ پہ ورخ کئے او

وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۙ

اد داخلوی | ورخ | پہ شبہ کئے | اد بیشک | اللہ | آوریونک | لیدونک دے

ورخ پہ شبہ کئے داخلوی ، اد بیشک چہ اللہ تعالیٰ ہر حقہ آوری ہر حقہ ونبی گوری

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ

دا | حکم چہ | اللہ | رشتہ دے | اد بیشک | کوم لہ چہ | دوی بلی

دا امداد بہ حکم (ہم) کیوری چہ صرف اللہ تعالیٰ حق دے او دا (کافران) چہ د اللہ تعالیٰ نہ سیوا

مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۙ

سیوا د اللہ نہ | ہفتہ دروغ دی | اد بیشک | ہم اللہ | عالیشان | دیر لے

کوم معبودان بلی ہفتہ باطل دی او پہ دے کئے شک نشستہ چہ اللہ تعالیٰ اوچت دے لوئے دے -

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ

آیات نہ دینے | چہ بیشک اللہ | نازلے کرے | لہ آسمان نہ | او پہ | پس شی | زمکہ

آیات نہ دینے نہ کورے چہ اللہ تعالیٰ دیر نہ او پہ راوری نو پہ ہفتہ بانڈ زمکہ

مُخْضَرَّةٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ۙ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

شنہ | بیشک اللہ | مہربان | خیر دار دے | ہم دھفتہ دھفتہ | پہ آسمانوں کئے دی

نکہ شنہ شی ، بیشک چہ اللہ تعالیٰ دیر مہربان پہ ہر حقہ خبر دے ، حقہ چہ پہ آسمانوں کئے دی

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۙ أَلَمْ تَرَ

اوغہ چہ | پہ زمکہ کئے دی | اد بیشک | اللہ | ہم دے | بے نیازہ | ستائے شوے | آیت نہ دی کتلی تا

اوغہ چہ پہ زمکہ کئے دی توں د اللہ تعالیٰ مال دے او اللہ تعالیٰ بے نیازہ او د ہر تعریف قابل دے آیت نہ دینے دی

أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ

چہ بیشک اللہ | تابع کول ستاسو | حقہ چہ پہ زمکہ کئے دی | او کشتی | چہ روانے دی | پہ دریاب کئے

کتلی چہ اللہ تعالیٰ دزمکہ (رنول) خیزونہ ستاسو تابع کوری د او کشتی ہم چہ دھفتہ پہ حکم سرہ پہ دریاب

بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ

ددہ پہ حکم | ادھفتہ را تہیک کرے | آسمان | لہ دہ چہ را پرپوری | پہ زمکہ بانڈ | مکر ددہ پہ حکم

کئے جلیبری او ہم ہفتہ آسمان تہیک کرے دے چہ پہ زمکہ راؤنہ غور زبیری مکر دھفتہ پہ حکم



إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَكَرُّوفٌ رَّحِيمٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ

بیشکہ اللہ | پہ خلقو باند | دیر مہربان | رحم کوئی کے | اوم ہفہ کے | کوم چہ | ژوندی کوی تاسو

بیشکہ اللہ تعالیٰ پہ بنیاد موباند | دیر زیات مہربان رحم کوئی کے | اوالہ ہفہ ذات دے کوم چہ تاسو را پیدا کوی

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۖ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝

بیا بہ مردہ کوی تاسو | بیا بہ | ژوندی کوی تاسو | بیشکہ | بنیادم | خامخا ناشکرہ کے

بیا بہ در باند ملک راوی، بیا بہ مو (سر د و بارہ) ژوندی کوی خوپہ کے | شک نشستہ چہ انسان دیر ناشکرہ کے

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُونَ

دھریو امت دپارہ | مونیز مقرر کر لہ | بوجہ طریقہ دعبادت | چہ دوی عمل کوونکی دی پہ ہفہ | پس جگرہ و نہ کوی دپارہ

مونیز دھو امت دپارہ (دعبادت) طریقہ مقرر کرے پہ کوم چہ ہفوی روان وی خودوی لہ پکار نہ دی چہ

فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٌ ۝ وَإِنْ

پہ دے معاملہ کئے | اولہ (خلق) | دخیل رب طرف تہ | بیشکہ تہ | خامخا پہ سمہ لاریے | اوکر چرے

تاسرہ پہ دے بارہ کئے جگرہ کوی | او تہ لکیا اوسہ دوی دخیل رب طرف تہ | را بلہ بیشکہ تہ پہ سمہ لاریے | او

جَادِلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ اللَّهُ يَحْكُمُ

جگرہ کوی دے تاسرہ | نو وایہ | چہ اللہ | بنہ پوہہ کے | پہ ہفہ خہ | چہ تاسو لے کوی | اللہ بہ | فیصلہ و کوی

کہ دوی تاسرہ جگرہ کوی نو دوی تہ وایہ چہ خہ تاسو کوی اللہ تعالیٰ دے خہ نہ بنہ واقف دے | اللہ تعالیٰ بہ ستاسو

بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ أَلَمْ تَعْلَمُوا

ستاسو پہ مینو کئے | پہ ورخ | د قیامت | پہ ہفہ خہ کئے چہ تاسو پہ ہفہ کئے | اختلاف کو | آیا تاسو نہ معلوم نہ

تَرَمِينُهُمْ بِهَفْ خَبَرُو كَيْتْ پھ کومو کئے چہ تاسو اختلاف کوئی د قیامت پہ ورخ فیصلہ و کوی، آیا تاسو نہ

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۖ إِنَّ ذَلِكَ

چہ ہم اللہ | پوہہ دے | پہ ہفہ خہ چہ پہ آسمانو نو کئے دی | اوزمکہ کئے دی | بیشکہ دا (قول)

پوہیوئی چہ پہ آسمانو اوزمکہ کئے خہ دی، ہفہ د اللہ تعالیٰ پہ علم کئے دی، دا تو لے خہ پہ کتاب

فِي كِتَابٍ ۖ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ وَ يَعْبُدُونَ

پہ کتاب کئے (درج) دی | بیشکہ دا | اللہ دپارہ | آسان دی | او | دوی عبادت کوی

(روح محفوظ) کئے (درج) دی، بیشکہ دا خبرہ اللہ تعالیٰ دپارہ دیرہ آسانہ دے | او (دا خلق) د اللہ تعالیٰ نہ

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا

سیوا د اللہ نہ | د ہفہ خیز چہ | نہ دے نازل کرے | د ہفہ | اللہ خہ دلیل | او ہفہ (غین)

سبوا د ہفہ عبادت کوی د خہ پہ حق کئے چہ اللہ تعالیٰ خہ دلیل نہ دے نازل کرے | او نہ دوی تہ

لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ۝ وَإِذَا

دے کوم بہ نشستہ دوی تہ | علم | اونشتہ دے د ظالمانو | (خوک) مددگار | او ہرکہ

دے کوم بہ نشستہ دوی تہ | او د ظالمانو دپارہ خوک مددگار نشستہ | او ہرکہ چہ



ثَلَاثًا عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ

لوستے شی | پہ دوی باند | زمونہ آیتون | واضح | نو پڑنے تہ | پہ ہونو | دھو خلقو پہ  
دوی تہ زمونہ ہیکارہ آیتون | لوستے شی ، نو تہ د کافرانو پہ ہونو باند دھنکان

كَفَرُوا الْمُنْكَرُ يَكَادُّونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ

کافران دی | ناخوبی | نزدے کیری دوی | (چہ) حملہ وکری | پہ ہونو | لولی  
تخنہ پیزندے شے ، (تردے چہ) نزدے کیری چہ پہ ہونو خلقو حملہ وکری چہ ہونو تہ زمونہ

عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلْ أَفَأَنْبِئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَُمُ النَّارُ

پہ دوی باند | زمونہ آیتون | وواہ | پس آیارہ وینایم تاسوتہ زیات ناخوبی | لہ دے نہ ہم | ہنہ اور دے  
آیتونہ آوری (لے پیغیرہ) | ورتہ وواہ چہ آیارہ نہ زیات خراب خیز درتہ وینایم ؟ (دوری) | ہنہ

وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَسُّ الْبَصِيرُ ۖ يَأَيُّهَا

وعدہ کہے دے دے | اللہ | ہونو خلقو سسرہ | چہ کافران دی | او پیر بد | خائے دے | اے  
خیز اور دے (چہ) اللہ تعالیٰ کافرانو سسرہ دے | ہنہ | وعدہ کہے دے او دے پیرنا کارہ خائے دے۔ اے خلقو !

النَّاسُ ضَرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ

خلقو ! | بیان کرے شوے | بومثال | پس واورئ | ہنہ | بیشک ہنہ کوم چہ  
(اوس) یوہ غتہ خبرہ آوروے شی نو بنہ غویرونہ ورتہ کیری دی ۔ تاسو چہ د اللہ تعالیٰ نہ

تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا

تاسو بلئی | سیوا | د اللہ نہ | ہیٹہ کلہ نہ پیدا نہ کری | یومچ | اگرکہ جمع شی دوی  
بغیر نور شوک رابلئی ہونو شیو یوچ (قدر لہ) ہم پیدا کوے نہ شی ، اگرکہ تول پرے باند

لَهُ ۚ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ

دھنہ پیرا | اوکہ چرے | و تبتتوی لہ دوی نہ | (دھنہ) میچ | خہ خیز | نور خلاص نہ نہ کری دھنہ | لہ دے نہ  
را تول شی اوکہ یوچ ترے نہ خہ و تبتتوی نو دوی تول ترے نہ را خلاصوے قدر لہ ہم نہ شی

ضَعُفَ الطَّالِبُ وَ الْمَطْلُوبُ ۚ مَا قَدَرُوا اللَّهَ

لے وسہ شو | طالب | او | مطلوب | قدرونہ کھرو دوی | د اللہ  
غوبنتو والا (عابد) او د کوم (دروغین معبود) نہ لے چہ غواہی دواہہ کمزوری دی ، دے خلقو د اللہ تعالیٰ ہنہ

حَقَّ قَدْرُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۚ اللَّهُ يَصْطَفِي

چہ غور لے د تعظیم حق وو | بیشک اللہ | پیر طاقتور | غالب دے | اللہ | غورہ کوی  
قدرونہ کھرو خنک چہ پکاروو ، بیشک چہ اللہ تعالیٰ زور آور او غالب دے ۔ اللہ تعالیٰ پہ فربتو کہے ہم

مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا ۚ وَمِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

لہ فربتونہ | رالیرے شوی | اولہ خلقونہ | بیشک اللہ | آوری لے  
استاذی غورہ کوی ، او پہ بنیاد مکنہ ہم ، بیشک چہ اللہ تعالیٰ ہر شے آوری



بَصِيرَةً يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

بینادے | ہند پوہیری | حقہ چہ | ددوی پہ مخکے دی | اوقہ چہ | ددوی نہ وروستوی  
دیرینہ دینی کوری ، حقہ نہ ددوی وہاں وروستو ہر حقہ معلوم دی

وَالِلّٰهِ تَرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

اوپر دالہ نہ | بیرتہ کرھوے شی | (قول) کارونہ | اے | خلقو | چہ ایمان موراوے  
او قول کارونہ بہ دالہ تعالیٰ طرف نہ واپس کرھوے شی۔ اے دایمان خاوندانو !

ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ

رکوع کوئی | اوسجدہ کوئی | اوعبادت کوئی | دخیل رب | اوکوئی | نیکی  
ذہقہ پہ وراں تہیت شی اوسجدہ کوئی او دخیل رب عبادت کوئی او دنیکی کارونہ کوئی

لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ۝ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ

چہ تاسو | نجات بیا مومئی | او جہاد کوئی | دالہ پہ لاکھنے | (لکھ چہ) حق ددہ دجہاد  
چہ تاسو نجات بیا مومئی او دالہ تعالیٰ پہ لاکھنے داسے کوشش کوئی لکھنے چہ پہ حقہ سزا پکارے

هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ

دہ غورہ کرئی تاسو | اونہ دہ ایسے | پہ تاسو | (پہ بارہ دین بے | حقہ) تنگی  
حقہ تاسو عزت در کرو او پہ تاسو ددین پہ حقہ ہیجہ قسم لہ تنکسیا لافہ وستلہ

مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۖ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ

حقہ دین کے | ستاسو دپلار | ابراہیم | حقہ نامہ ایسی دہ ستاسو | مسلمان  
تاسو دخیل پلاس ابراہیم پہ ملت (قائم اوسیری) حقہ پہ تاسو دمسلمانانو نامہ ایسے دہ -

مَنْ قَبْلُ ۚ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ

لہ دے نہ وہاں | او پہ دے (قرآن) بے | چہ دی | رسول | گواہ | پہ تاسو باند  
پنواہم او اس پہ دے (قرآن) بے ہم ، د پارہ ددے چہ رسول پہ تاسو باند گواہ شی

وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

او یئی تاسو | گواہان | پہ خلقو باند | پس قائم کوئی | مونہ  
او تاسو پہ نورو خلقو باند گواہان شی ، نو ہمیشہ دمونہ پابندی کوئی

وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ

اور کوئی | زکوۃ | او مضبوط و نیسی | اللہ | ہم حقہ دے  
اوزکوۃ و رکوئی ، (اود) اللہ (حکومت) مضبوط و نیسی - حقہ ستاسو

مَوْلَاكُمْ ۖ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝

ستایو کارساز | پس خومرہ نبی | آقا | او خومرہ نبی | مددگار دے  
مالک دے ، نو خومرہ نبی آقا او خومرہ نبی پوہ مددگار دے -